



GŁOS KALISKI



PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

SOBOTA 5 CZERWCA 1948 ROKU.

Nr 153 (1081)

ZSRR redukuje długi Finlandii

Komunikat Moskwy o skreśleniu 50 procent fińskich reparacji wojennych

MOSKWA, PAP. — Agencja Tass komunikuje co następuje:

Dnia 19 maja 3 ministrowie komunistyczni — Leino, Murto i Jarchunen — wystosowali do rządu fińskiego pismo, w którym oświadczyli, że biorąc pod uwagę stabilizację sytuacji politycznej Finlandii oraz niejednokrotnie wykazywany przez Związek Radziecki przychylny wobec niej stosunek, rząd fiński winien zwrócić się do rządu ZSRR z prośbą o zmniejszenie wysokości odszkodowań. Oświadczenie 3 ministrów komunistycznych odbiło się głośnym echem w demokratycznych kołach Finlandii.

Dnia 3 czerwca poseł radziecki w Finlandii — Sawonenkow — złożył wizytę premierowi Pekkall i przekazał mu następujące oświadczenie rządu radzieckiego:

„Przed kilku dniami poseł ZSRR w Finlandii zawiadomił rząd radziecki, iż członkowie rządu fińskiego pp. Leino, Murto i Jarchunen zaproponowali, by rząd fiński zwró-

cił się do rządu ZSRR z prośbą o złagodzenie zobowiązań reparacyjnych Finlandii. Jak wynikało z oświadczenia posła radzieckiego rząd fiński zaproponował propozycje pp. Leino, Murto i Jarchunena.

W związku z powyższym rząd ZSRR postanowił pójść na rękę Finlandii i zmniejszyć niewypłacone dotąd reparacje, poczynając od 1 lipca br., o 50 proc.“

Premier Pekkala prosił posła radzieckiego o zawiadomienie Moskwy, że naród fiński z najwyższą wdzięcznością przyjmie decyzję rządu radzieckiego.

Petycja rządu Rumunii do Stalina

BUKARESZT (PAP). — Na odbytym w dniu 4 czerwca posiedzeniu gabinetu rumuńskiego pod przewodnictwem premiera Grozy, wicepremier Georgiu Dej, sekretarz generalny rumuńskiej partii robotniczej, zaproponował w imieniu komitetu centralnego partii, aby rząd rumuński zwrócił się do rządu radzieckiego z prośbą o rozważenie możliwości zmniejszenia zobowiązań Rumuńskiej Republiki Ludowej wobec ZSRR z tytułu odszkodowań wojennych.

Gabinet rumuński, po przedyskutowaniu propozycji sekretarza generalnego rumuńskiej partii robotniczej, postanowił wystosować do generalissimo Stalina, premiera rządu Związku Radzieckiego, list w powyższej sprawie.

Każda minuta jest droga

Nowe warunki wytwarzania oraz zmiany ustrojowe, które miały miejsce w Polsce na przestrzeni ostatnich trzech lat, poczynają już powodować zmiany w psychice ludzkiej.

Kształtuje się nowy stosunek obywatela do państwa, mienia narodowego, do kultury.

Szczególnie zmieniło się nastawienie szerokich mas do zagadnienia pracy. W latach przedwojennych i robotnik i pracownik umysłowy był najemnikiem, którego praca po to tylko była potrzebna, by napędzić kieszonki kapitalistów i fabrykantów. Robotnik lękał się wtedy warostu wydajności pracy. Wzrost produkcji w bezplanowej, kapitalistycznej gospodarce oznaczał powiększenie armii bezrobotnych i obniżkę zarobków pracujących.

Praca, ulepszeniami rzadko interesował się robotnik wobec nigdy nieznikającego widma głodu, bezrobocia i nędzy. Wobec konieczności walki z reżimem wyzyskiwaczy.

W okresie okupacji stosunek do pracy w jeszcze daleko gorszym stopniu nacechowany był strachem i poczuciem krzywdy osobistej i krzywdy narodowej. Robotnik sabotował pracę dla wroga, a hasło „żółwia” — „pracuj powoli” zyskało sobie powszechne prawo obywatelstwa.

Dzisiaj jest inaczej. Dzisiaj każdy człowiek pracy wie, iż owoce jego trudu nie płyną do ogniotrwałych kas fabrykanckich, że pracuje dla siebie, dla swoich dzieci, dla całego społeczeństwa — dla lepszej przyszłości.

I praca stała się sprawą czci i honoru, stała się zaszczytnym obowiązkiem każdego obywatela.

Dzisiaj robotnik i pracownik coraz częściej rozumie, że niedokładne wypełnianie przez niego tego obowiązku, że każda niedokładność w pracy, każda minuta opóźnienia — to nie tylko strata bezpośrednia, ale i ubytek pośredni.

Każdy z nas pracuje w ścisłym powiązaniu z towarzyszami pracy. Każde nasze za niedbanie hamuje również i ich pracę, powoduje wielkie straty.

Uczmy się cenić swój czas i innych. Lepsza dyscyplina pracy, lepsza wydajność pracy to pierwszy nasz obowiązek w wielkiej walce, którą obecnie prowadzimy. — W walce o wykonanie planu trzyletniego. Pamiętajmy: Każda minuta jest droga.

Ben Gurion oskarża Anglię o niesienie czynnej pomocy agresorom arabskim



TEL-AVIV (PAP). Premier Izraela Dawid ben Gurion dokonał na posiedzeniu rady narodowej przeglądu sytuacji w Palestynie, stwierdzając, że Żydzi mają dotychczas przewagę zarówno w dziedzinie wojskowej, jak i politycznej.

Wskazując na ostatnie sukcesy armii żydowskiej w Palestynie środkowej („trójkąt arabski” — Nablus, Tulkarm i Jenin), Ben Gurion stwierdził, iż Żydzi swą wojnę obronną prowadzić będą nie tylko metodami defensywnymi. Nasza ofensywa — oświadczył on — nie ograniczy się do granic państwa Izrael, lub nawet Palestyny.

Ben Gurion oskarżył następnie rząd brytyjski o udzielanie w dalszym ciągu czynnego poparcia armiom arabskim, które wtargnęły do Palestyny. Premier zakomunikował jednocześnie, że konsul brytyjski w Haifie ostrzegł żydowskiego burmistrza tego miasta, że jeśli Żydzi ponowią atak powietrzny na Amman, główną kwaterę arabską, każdy samolot żydowski który ukaże się nad Transjordan, zostanie zestrzelony przez lotników RAF'u.

Przechodząc z kolei do zagadnienia zaprzestania ognia w Palestynie, Ben Gurion stwierdził, że Żydzi nigdy nie zgodzą się na przyjęcie warunków arabskich, które przekreślałyby istnienie państwa Izrael, lub ograniczyły imigrację.

LONDYN (PAP). — Ogłoszony w Tel-Awivie nocny komunikat żydowski stwierdza, że wojska żydowskie kompletnie otoczyły wojska egipskie w rejonie Isdud. Samoloty żydowskie bombardowały ubiegłej nocy Nablus, główny punkt strategiczny w trójkącie arabskim na północny wschód od Tel-Awivu. Zestrzelony został bombowiec egipski, który eksplodował w powietrzu pod ogniem myśliwców żydowskiego.

LONDYN, PAP. — Agencja Reutersa podaje dalsze wiadomości o walkach jakie rozegrały się w Palestynie od czwartku wieczorem.

Komunikaty żydowskie sygnalizują atak egipskich sił morskich na port Cassarea na północ od Tel Avivu, gdzie zatopiono jeden statek.

Lotnictwo egipskie dokonało w ciągu dnia szeregu nalotów na południe od Tel Avivu. W okolicach Isdud Egipcjanie odparli kilka ciężkich kontrataków żydowskich.

Komunikat syryjski donosi o działalności patroli, które po podpaleniu jednego z ośrodków żydowskich powróciły do bazy. Artyleria syryjska ostrzelała pojazdy żydowskie, a lotnictwo dokonywało lotów wywiadowczych.

Dowództwo irackie notuje nowe naloty na Tel Aviv i na fabryki soli potasowej na południe od morza Martwego. Na północ od Tel Avivu wojska irackie odparły kontrataki Żydów.

Zacięte walki w PALESTYNI



Żołnierze armii żydowskiej przy obsłudze moździerza — pod Lydda.

Obrady polsko-czeskie w Pradze

Plenarne zebranie polsko-czechosłowackiej komisji przemysłowej

PRAGA, PAP. — Na plenarne zebranie polsko-czechosłowackiej komisji przemysłowej przybyła do Pragi delegacja polska z wi-

ce ministrem przemysłu E. Szyrem na czele.

Obradom komisji przemysłowej przewodniczył wiceminister Szyr, przewodniczącym

ze strony czechosłowackiej jest dyrektor Piskac.

Na porządku obrad znajduje się szereg spraw bieżących dotyczących polsko-czechosłowackiej współpracy w dziedzinie przemysłowej, podziału programów produkcyjnych w poszczególnych gałęziach przemysłu.

Obrady, które toczą się w atmosferze braterskiej współpracy, zakończone zostaną prawdopodobnie dnia 5 bm.

Czechosłowacki minister przemysłu Z. Fierlinger wydał w salach praskiego „Autoklubu” przyjęcie na cześć wiceministra Szyra i członków delegacji polskiej.

Podział mandatów w parlamencie czechosłowackim

PRAGA, PAP. — W piątek zakończono obliczanie głosów i przydział mandatów w parlamencie Czechosłowacji. Według komunikatu oficjalnego, w pierwszym skrutynium przydzielono 238 mandatów poselskich, z czego 185 przypada na prowincje czeskie, a 53 na Słowację. W drugim skrutynium rozdzielono pozostałe 62 miejsca, z których 44 przypadły kandydatom z prowincji czeskich, a 18 kandydatom z list słowackich.

Strajk generalny w Bolonii

RZYM, PAP. — Związki zawodowe proklamały w prowincji Bolonia 24-godzinny strajk generalny na znak protestu przeciwko aresztowaniu 4 działaczy związkowych. Policja wydała zakaz odbywania wszelkich zgromadzeń i poleciła całej prasie wydrukowanie tego zakazu. W odpowiedzi na to związki zawodowe wstrzymały druk dzisiejszych gazet.

Do poważnych zajęć doszło w prowincji Cremona, gdzie od 9 dni strajkują robotnicy rolni. Policja wystąpiła w obronie łamistrajków. 20 osób odniosło rany.

W Aragonie na Sycylii górnicy, którym od kilku miesięcy nie wypłacono poborów, zajęli kopalnię siarki. Górnicy z innych części kraju ofiarowali jednodniowy zarobek na rzecz pomocy dla towarzyszy sycylijskich.

Konrad Fangor-pupil Becka i Składkowskiego stanął przed Sądem za milionowe kradzieże i oszustwa

KATOWICE (RAP) — Sprawa Konrada Fangora, tocząca się obecnie przed Wojskowym Sądem w Katowicach, jest jeszcze jedną pozycją w rubryce przestępstw, popełnionych przez reprezentantów przedwojennego świata kapitalistycznego. Powoli lecz systematycznie dostają się oni na wokandy sądowe. Władze sanacyjne otaczały tych zbrodniarzy grozami publicznego przychylna tolerancja, przy czym niepoślednią rolę odgrywały u tych aferzystów przyjacielskie stosunki i towarzyskie zobowiązania, łączące ich z wybitnymi osobistościami sanacyjnego rządu.

Konrad Fangor bez najmniejszej żenady opowiada dziś o swojej sympatii do „fuehrera” niemieckiego odlewnictwa, Schwitzke’go, a jednocześnie chwali się przyjaźnią dygnitarzy przedwrzesniowej Polski: Becka i Składkowskiego. To zestawienie jest znamienne. Przyjaźnielskie koneksje z wysoko postawionymi osobami były mu potrzebne dla osłony swoich nadużyć, malwersacji i kradzieży. Czerpiąc ogromne zyski przy rozbudowie polskiego przemysłu zbrojeniowego, pan Fangor jednocześnie był „zaufanym człowiekiem” hitlerowskich potentatów, co umożliwiło mu dobrą koniunkturę wojenną, zabezpieczało mu akcje walczący w Dziedziach, stwarzało szerokie pole do popisu w grabieżach polskich firm i rabunku mienia żydowskiego.

Rzecz jasna, że człowiek o takim „pokroju” nie miał ani skrupułów, ani żadnych hamulców, gdy w Polsce Ludowej dorwał się do interesów.

Założywszy w Katowicach firmę „Torpedo” ze sprytem rutynowanego przestępcy wypłynął znów na wielkie wody handlu kolorowymi metalami. Nadużywając zaufania Centrali Surowców Hutniczych, kradnąc, oszukując — naraził nie tylko Skarb Państwa na bezpośrednie straty, sięgające 45 milionów złotych, ale

przyczynił się również do ogromnych, nie dających się ująć w cyfry szkód, poniesionych przez przemysł hutniczy.

Fangor pomylił się jednak sądząc, że będzie mógł bezkarnie kontynuować swe zbrodnicze praktyki. Stanął przed sądem wraz z 5-cioimi współwinnymi i poniesie zasłużoną karę. Za to — że działalnością swą podrywał autorytet władzy ludowej, że usiłował w ni-

wiecz obrócić wielki wysiłek robotników i chłopów, że kradł dobro publiczne i że przeszkadzał celowo w odbudowie.

Dla przestępców typu Fangora nie ma okoliczności łagodzących. Nie uznaje ich ani robotnik, ani chłop, ani urzędnik, który w codziennym trudzie buduje to, co famci starają się zniszczyć, aby dobro publiczne włączyć do swojej i tak już wypchanej kieszeni.

Stanowisko rządu polskiego w sprawie byłych kolonii włoskich

LONDYN (PAP) — Ambasador R.P. w Londynie, Michałowski, na zaproszenie sekretarza generalnego Rady Ministrów Spraw Zagranicznych, zgodnie z postanowieniami aneksu XI ust. 2 traktatu pokojowego z Włochami, przedstawił stanowisko rządu R.P. w sprawie przyszłości byłych kolonii włoskich.

Stwierdzając, iż problem b. kolonii włoskich w Afryce powinien być rozwiązany ściśle w duchu postanowień deklaracji czterech mocarstw, załączonych jako aneks XI do traktatu pokojowego z Włochami, rząd polski wyraża pogląd, iż oddanie b. kolonii włoskich republikom włoskiej w powiernictwo z ramienia ONZ zapewni im najskuteczniej dalszy rozwój. Rozwój ten, dokonany w interesie ludności tubylczej, powinien stworzyć warunki, które dadzą jej w krótkim czasie samodzielność, zgodnie z wytycznymi karty Narodów Zjednoczonych.

Rząd polski stoi poza tym na stanowisku, że rozszerzenia Abisynii odnośnie dostępu do morza są dostatecznie uzasadnione i że wobec tego powinna ona uzyskać ten dostęp poprzez terytorium Erytrei.

Jednocześnie rząd polski stwierdza, że stanowisko swoje w sprawie przyszłości b. kolonii włoskich będzie mógł dokładnie sprzecyzować po zapoznaniu się z treścią sprawozdań komisji badawczych i z tego względu zastrzega sobie prawo do ponownego wypowiedzenia się po otrzymaniu i zaznajomieniu się z wyżej wspomnianymi raportami.

W kilku wierszach

Z Singapora donoszą, że chiński przewodniczący Związku Zawodowego Robotników Plantacji Kauczuku został aresztowany. Mimo dyskrecji władz słychać, że aresztowanie to pozostaje w związku z rosnącym wzburzeniem wśród robotników.

Radio Asuncion donosi, że dotychczasowy prezydent Morinigo został aresztowany i umieszczony w koszarach kawalerii. Aresztowani zostali również gen. Villasboa, b. komendant Campo Grande.

Domy się walą

W związku z padającym od paru dni bez przerwy deszczem zawalił się i tak już mocno nadwierzony dach kamienicy przy ul. Mazurskiej 1 na Chojnach, zamieszkałej wyłącznie przez robotników łódzkich fabryk. Dom ten znajduje się pod Tymczasowym Zarządem Nieruchomości.

11 rodzin przed paroma dniami przesiedlono do innych mieszkań wyznaczonych im przez Wydział Kwaterunkowy Zarządu Miejskiego, a w dniu wczorajszym 3 rodziny otrzymały również mieszkania zastępcze. W najbliższych dniach 4 następnie rodziny z najbardziej zagrożonych zawaleniem mieszkań otrzymają inne pomieszczenia. (m. r.)

Młodzież Lublina o liście papieża do biskupów niemieckich

LUBLIN (PAP). — W Państwowym Liceum Pedagogicznym w Lublinie odbyło się zebranie młodzieży zorganizowanej w kołach szkolnych i organizacjach młodzieżowych, na którym przewodniczący szkolnych kół Polskiego Związku Zachodniego omówił znane wystąpienie Watykanu. Po wysłuchaniu przemówienia zebrani uchwalili rezolucję, która niezależnie od głębokiej religijności, przeciwstawia się wypowiedziom papieża Piusa XII, zawartym w liście do biskupów niemieckich.

„Stwierdzamy — głosi rezolucja — że Ziemie Zachodnie od wieków należały do Polski, a oderwane przemocą od Macierzy, przetrwały kilkunastowieczną niewolę nie tracąc cech polskości. Dziś, gdy sprawiedliwość stała się zadaniem i ziemie przesiąknięte krwią i potem naszych przodków powróciły do nas, świętym

naszym obowiązkiem jest stanąć na straży Ziemi Odzyskanych. Dlatego też stanowczo protestujemy przeciwko polityce Watykanu i wzywamy całą młodzież polską, a w szczególności młodzież zorganizowaną do wypowiedzenia się w tak bardzo obchodzącej Nasród Polski sprawie”.

Nowy sukces górników polskich

KATOWICE, PAP. — W ciągu 21 dni wydobywanych w maju 48 r. polski przemysł węglowy wydobyl 5.038.853 tony węgla kamiennego, zamiast zaplanowanych 4.696.020 ton, wykonyując plan w 107,3 proc.

Umowa polsko-australijska w sprawie dostaw wełny dla Polski

NOWY JORK, PAP. — Dnia 3 czerwca zawarta została w Lake Success umowa między Polską i Australią, dotycząca daru w postaci wełny wartości 250 tysięcy funtów australijskich, na cele pomocy Polsce. Rząd australijski opłaca ponadto wszelkie koszty związane z zakupem wełny w Australii, transport oraz ubezpieczenie do portu polskiego. Australia wystąpiła z ofertą w tej sprawie po uchwaleniu przez generalne zgromadzenie ONZ rezolucji na temat pomocy pounrowskiej krajom europejskim, zniszczonym wojną.

Australia zadeklarowała również poza Polską gotowość złożenia daru w postaci wełny Włochom, Węgrom, Jugosławii, Grecji i Au-

strali. Łączna wartość darów dla wszystkich 6 państw wynosi 1.100 tysięcy funtów szterlingów.

Zawarcie umowy polsko-australijskiej odbyło się w drodze wymiany not między przedstawicielem Australii w ONZ — J. L. Hoodem a delegatem Polski — dr. Juliuszem Suchym. Wymiana tych not nastąpiła w obecności sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie i członków sekretariatu oraz prasy.

Hańba rasizmu w USA

Niesłychane uciążenie ras kolorowych w państwie Trumana

NOWY JORK (PAP). Traktowanie Murzynów w USA jest „największym i najbardziej uciążącym skandalem amerykańskim” —

oświadczył dr Gunnar Myrdal, b. szwedzki minister handlu, a obecnie sekretarz generalny Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Przemawiając w hotelu Waldorf Astoria na obiedzie zorganizowanym przez Krajowe Stowarzyszenie dla Rozwoju Ludności Murzyńskiej — Myrdal oświadczył, że „w oczach ras kolorowych całego świata, których wzrastający wpływ jest niezłym faktem, skandal ten jest niezmiernie bolesny”.

Myrdal, który jest autorem pracy p. t.: „Dylemat amerykański”, uważanej za najlepszy obraz życia Murzynów w USA stwierdził, że „polityka światowa będzie coraz bardziej miała do czynienia z zadaniami równości ze strony upośledzonych mas kolorowych świata, a traktowanie tego zagadnienia przez Amerykę będzie miało olbrzymie konsekwencje dla USA, jako dla potęgi światowej”. Zdaniem Myrdala, atakem Murzynów amerykańskich w ich walce o równouprawnienie jest to, że Stany Zjednoczone nigdy nie ośmieliły się usankcjonować ustawowo systemu kastowego.

Budujemy Wspólny Dom

Warszawa (RAP-SAP) Na Fundusz Budowy Centralnego Domu Zjednoczonych Partii Robotniczych wpłynęły następujące sumy:

Od Zarządu Głównego Związku Robotników i Pracowników Przemysłu Włókienniczego w Polsce — 1.500.000 zł.

Od I-go Oddziału Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Przemysłu Włókienniczego w Łodzi — 250.000 zł.

Od Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Bydgoszczy — 30.980 zł.

Z dotychczas zbiorów wśród pracowników Zarządu Głównego Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Przemysłu Budowlanego i Ceramicznego i pokrewnych w Warszawie

wpłacono 14.900 zł.

Jak już podkreślano, akcja wpłat zadeklarowanych na Wspólny Dom przebiega najsprawniej na terenie Zw. Zaw. Pracowników Poczтовых i Telekomunikacyjnych.

Koła terenowe obu Partii wpłacają na Wspólny Dom na konto powiatowe.

Koła terenowe obu Partii przekazują wpłaty od swoich członków na centralne konto Budowy Domu. W związku z tym zwraca się uwagę wszystkim kolejom terenowym obu Partii aby nie wpłacały zbieranych sum od swoich członków na konto centralne Budowy Domu, tylko na konta powiatowe ponieważ wpłaty takie utrudniają sprawozdawczość.

Zebrań aktywu partyjnego

Dzisiaj, dnia 5 czerwca br. o godz. 17-ej w Sali Konferencyjnej Komitetu Łódzkiego PPR, ul. Sienkiewicza 49a odbędzie się zebrań aktywu partyjnego, na którym tow. Daniszewski wygłosi referat n. t. „Źródła rozbicia ruchu robotniczego w Polsce”. Na zebrań obowiązani są przybyć wszyscy członkowie i funkcjonariusze Komitetu Łódzkiego i Komitetów Dzielnicowych, Lektorzy Komitetu Łódzkiego, prelegenci Dzielnicowi oraz wszyscy aktywiści partyjni.



Straciła przytomność. Ocknęła się na ziemi. — Biegnij! Biegnij! — usłyszała nad sobą głos z góry. Chodża Nasredin wychylił się z okna aż do pasa, machał rękoma i szarpał sznur. Giuldżan szybko odwiązała się i pobiegła przez bezludny plac.

Nie wiedziała o tym, że w tej chwili cały pałac już objęty był trwogą i zamieszaniem. Główny eunuch, który po ostatniej lekcji kijem zapłonął nadzwyczajną gorliwością do swoich obowiązków, zajął wśród nocy do pokoju nowej nałożnicy i spostrzegł, że pościel jej jest pusta. Eunuch pobiegł do emira i obudził go. Emir zawołał Arslanbeka. Arslanbek podniósł dworcowe strażę zapaloną pochodnie, zadzwoniły tar-

Postali po bagdadzkiego mędrca. — Emir przywitał Chodżę Nasredina krzykliwymi skargami.

— Hussein Husslija, do jakiego stopnia doszło wyuzdanie w naszym państwie, że we własnym pałacu my, emir nie mamy nawet spokoju od tego włóczęgi Chodży Nasredina! Czy ktoś słyszał o tym, aby z emirskiego harenu wykradali nałożnicę!

— O wielki emirze — ośmielił się wtrącić Bachtiar. — Ale może nie zrobił tego Chodża Nasredin.

— A któż jeszcze? — krzyknął emir. — Rano nam donieśli, że wrócił do Buchary, a w nocy przepada nałożnica, która była jego narzeczoną? Któż inny prócz Chodży Nasredina mógł to uczynić? Szukajcie go, postawcie wszędzie potrójne strażę — on na pewno jeszcze nie zdążył wyostać się z pałacu! Pamiętaj Arslanbeku, że głowa twoja podskakuje na twoich plecach!

Rozpoczęły się poszukiwania. Straże obszukały wszystkie możliwe kąci w pałacu. Wszędzie płonęły pochodnie, rzucając drżącą łunę. Najwięcej gorliwości wykazał sam Chodża Nasredin. Podnosił dywany, szukał laseczką w marmurowych basenach, krzyczał i uwił się, zagładał do czajników, do dzbanów i nawet do myślnok.

Powróciwszy do sypialni emira powiedział:

— Wielki władco, Chodża Nasredin już zdążył opuścić pałac.

— Hussein Husslija — odpowiedział emir gniewnie. — Dziwi nas twoja lekomyślność. A co będzie, jeśli schował się gdzieś w naszej sypialni? Hej strażę tutaj! Strażel! — zawołał emir, gdyż przeląkł się tej myślą.

Za ścianą rozległ się huk armaty — celem ustraszania nieuchwytnego Chodży Nasredina. Emir zaszył się do kąta i wołał stamtąd:

— Strażel! Strażel!

Nie uspokoił się do tej chwili, zanim Arslanbek nie postawił trzydziestu strażników przy drzwiach jego sypialni i po dziesięciu strażników pod każdym oknem.

Emir wylazł ze swego kąta i powiedział żałośnie:

— Jak myślisz Hussein Husslija, czy ten włóczęga nie ukręcił się w naszej sypialni?

— Drzwi i okna są chronione przez straż — odpowiedział Chodża Nasredin. Jesteśmy w tym pokoju tylko we dwóch. Skąd może się tu wziąć Chodża Nasredin?

— Ale porwanie naszej nałożnicy nie ujdzie mu płazem! — krzyczał emir. Strach w duszy jego zamienił się na wściekłość, palce jego skurczyły się, jak gdyby już czuł pod nimi gardło Chodży Nasredina. — O Hussein Husslija! — mówił dalej emir. Nie ma granic naszego gniewu i naszej wściekłości! Wszak nie zdążyliśmy ani razu wejść do niej: myśl o tym napełnia smutkiem nasze królewskie serce! A wszystkiemu są winne, o Hussein Husslija, twoje gwiazdy! — kontynuował emir: gdybyśmy mogli, kazalibyśmy wszystkim gwiazdom uciąć głowy za podobne kawały! Ale tym razem Chodża Nasredin nie wysłizgnie się bez kary! Oddaliśmy już rozkazy Arslanbekowi! Tobie Hussein Husslija polecamy także przyłożyć wszelkie starania, celem schwytania tego włóczęgi! Pamiętaj, że od pomyślnego załatwienia tej sprawy zależy twoja nominacja na stanowisko głównego eunucha. Jutro już musisz porzucić pałac Hussein Husslija i nie wracać bez Chodży Nasredina!

Mrużąc przebiegle, jasne oczy, Chodża Nasredin pochylał się przed emirem do samej ziemi.

Skutki polityki służalców dolara

Francja krajem najniższych płac i najwyższych cen „Plan Marshalla” rujnuje gospodarkę i niesie bezrobocie

PARYŻ, w maju.

Sytuacja człowieka pracy we Francji staje się coraz bardziej krytyczna. Płace robotnicze i pracownicze, zablokowane przez rząd od stycznia br., nie mogą już w żadnym wypadku zabezpieczyć minimum utrzymania po gwałtownym skoku cen, jaki nastąpił po dewaluacji franka.

Oniżka cen, zapowiedziana przez rząd w kwietniu z wielkim hałasem, okazała się fikcją. Urząd Kontroli Cen bada obecnie możliwości podwyższenia cen szeregu artykułów, m.in. oliwy o 80 procent, margaryny o 67,5 proc., kawy o 58 proc., czekolady o 53,7 proc., mydła o 57 proc. Przemysłowcy ponadto domagają się podwyższenia ceny wyrobów bawełnianych o 80 procent.

Dotychczas udało się rządowi uniknąć zwżyki cen wspomnianych artykułów drogą systemu subwencji, które za okres 2 miesięcy osiągnęły sumę 6.140 milionów franków. Ostatnio rząd zdecydował się znieść ten system. Należy się więc spodziewać nowego wzrostu drożyzny.

Warto dodać, że ceny niektórych artykułów, jak np. warzyw i owoców, wzrastają nieprzerwanie i wymykają się prawie zupełnie spod kontroli rządu.

Prasa pravicowa nie ukrywa już — gdyż nie sposób tego ukryć — ciężkiego położenia mas pracujących. Póruzędowy „Le Monde” podał ostatnio ciekawe zestawienia cen i zarobków w Paryżu w porównaniu do cen i zarobków w stolicach innych krajów. Z zestawienia tego wynika, że Francja jest krajem najniższych zarobków i najwyższych cen.

Coraz więcej ludzi we Francji zdaje sobie sprawę, że istotną przyczyną tego staczenia się Francji po równi pochyłej jest polityka gospodarstwa partii rządzącej, polityka podporządkowania gospodarki francuskiej kontroli trustów amerykańskich, odbywającej się pod płaszczykiem „pomocy”. Plan Marshalla rujnuje gospodarkę francuską. Jednym z warunków tego planu było przeprowadzenie przez rząd francuski dewaluacji franka, której bezpośrednim skutkiem była lala drożyzny. Dalszymi konsekwencjami Marshallizacji Francji jest kurczenie się i upadek całych gałęzi przemysłu francuskiego, jak przemysłu metalowe-

go, automobilowego, samolotowego, filmowego i innych.

Penetracja kapitałów amerykańskich niesie francuskiej klasie robotniczej bezrobocie i spadek jej stopy życiowej. Oznacza ona zagrożenie jej najbardziej elementarnych interesów życiowych. Walka z kolonizacją Francji przez kapitał amerykański, obrona narodowego przemysłu francuskiego ma więc dla francuskiej klasy robotniczej i narodu francuskiego żywołne znaczenie.

W chwili obecnej najbardziej palącą sprawą jest wyrównanie poziomu płac i cen. Rozpoczynając swe „amerykańskie” eksperymenty finansowe, minister skarbu Rene Mayer zapowiedział, że do 1-go czerwca doprowadzi do stabilizacji płac i cen. Obiecanki te, jak to można było przewidzieć, nie miały żadnych podstaw.

Biorąc pod uwagę faktyczny stan rzeczy, Generalna Konfederacja Pracy wysunęła obecnie żądanie 20-procentowej powszechnej podwyżki płac i ustalenia minimum zarobków na poziomie 12.900 fr. miesięcznie. Jest to żądanie, które ma za sobą poparcie całej francuskiej klasy robotniczej.

Wpłaty na budowę Wspólnego Domu

Od pierwszych dni czerwca rozpoczęły się wpłaty zadeklarowanych sum na budowę Wspólnego Domu. W dniu 3 czerwca zostały przekazane na centralne konto Komitetu Budowy Wspólnego Domu następujące sumy: Zarząd Główny Związków Zawodowych Metalowców — 1.500.000 zł. Terenowe Oddziały CZZM — 350.000 zł., razem 1.850.000 zł.

Walne Zebranie Emerytów w Łodzi

W tych dniach odbyło się walne zebranie roczne Zrzeszenia Emerytów Łodzi i Wojew. Łódzkiego. Po odczytaniu sprawozdań i po referatach, omawiających sprawę emerytów w Polsce, a specjalnie na odcinku łódzkim, dokonano wyborów uzupełniających do Zarządu, który obecnie składa się z następujących osób: Jan Grzegorzewski — prezes, Ant. Zakrzewski wiceprezes, Łabkiewicz Ignacy — skarbnik, Stopczyński Józef sekretarz, dr A. Vogel, mgr Prawdźcowa, pik. R. Kwiatkowski.

O godz. 8-ej rano na posterunkach

Praca w biurach CZPW rozpoczyna się względnie punktualnie



Tow. Ślepakowa przychodzi na czas

Jeżeli żądamy od robotników fabrycznych, żeby na czas przychodzili do pracy, to tym

bardziej należy wymagać tego samego od pracowników Centralnego Zarządu Przemysłu Włókienniczego.

Przecież to ludzie, którzy powinni świecić przykładem. Postanawiamy sprawdzić — czy rzeczywiście w CZPW praca rozpoczyna się punktualnie o godz. 8-ej?

Korzystając ze „wsłabskich” przywilejów dziennikarza, jeszcze przed godziną 8-mą — uzbrojeni w aparat fotograficzny — zagłębiamy do biur.

Okazuje się, że jest wcale... wcale nieźle. Wielu urzędników przychodzi do pracy wcześniej nawet, niż należy. Większość zjawia się punktualnie.

Sekretarka naczelnego dyrektora, tow. Ślepakowa, jest zawsze przed ósmą na swoim stanowisku. Tak samo przed ósmą jest już kierownik wydziału planowania, tow. Muchczyński, a pracownica tegoż wydziału, ob. Brykowa przychodzi do pracy już dziesięć albo piętnaście minut przed ósmą. Na specjalną wyróżnienie i zasługuje pokój maszynistek.

Na dziesięć przed ósmą tow. Trębecka już zdążyła skonsumować przyniesione śniadanie i przejrzeć „Głos” — a pięć minut później wszystkie maszyny były już „obsadzone”.

Ale niektóre pokoje są rano jeszcze puste. Oto gabinet naczelnika Kulczyckiego (wydział ekonomiczny). Przed drzwiami nerwowym krokiem przechadza się jeden z dyrektorów fabryki. Czekaj na naczelnika. Chciałby jak najprędzej załatwić swoją sprawę i wrócić do fa-



Biurko naczelnika Kulczyckiego



Tow. Trębecka punktualnie zasiada do pracy

bryki, gdzie oczekuje tyle pilnych spraw. A ob. naczelnika jak nie ma, tak nie ma. Jeżeli (w co chcielibyśmy wierzyć) zajęcia służbowe zatrzymają go gdzieś indziej — czemu w biurze nikt nie może poinformować interesantów, kiedy ob. naczelnik przyjmie?

Na ogół dziennikarska „inspekcja” w CZPW nie daje powodów do wyciągania pesymistycznych wniosków, mamy też nadzieję, że na przyszłość żadne biurko o godz. 8-ej... nie będzie obiektem, godnym fotografowania.

„TIMES ZERKAŁ ZA „ŻELAZNĄ KURTYNĘ”

Niedawno w „Timesie ukazał się duży artykuł o Bułgarii. Korespondent — widocznie aby przybliżyć się potrzebom redakcji, „Timesa” zaopatrzył artykuł wstępem, w którym stwierdza, że Bułgaria „znajdująca się za żelazną kurtyną” jest „niezwykle nieszczęśliwym krajem”, „ofiara” itd.

Ale zaraz po tym wstępie autor podaje szereg ciekawych informacji: że w Bułgarii stan zdrowotny ludności znacznie się podniósł, że liczba szpitali stale wzrasta, ludność zaś korzysta z bezpłatnych porad lekarskich, śmiertelność wśród dzieci, do niedawna największa w Europie, znacznie w ostatnim roku opadła.

Bułgaria — pisze dalej korespondent — która przed wojną miała bardzo niską produkcję rolniczą, obecnie może pochwalić się dużymi osiągnięciami. Wydadność z akra znacznie wzrosła.

Załoga PZPB Nr 1 podejmuje walkę z marnotrawstwem

Wczoraj odbyły się w PZPB Nr 1 wspólne zebrania kół PPR i PPS dla omówienia zagadnień, związanych z podjętą przez przemysł włókienniczy kampanią o zwiększenie dyscypliny pracy. Jak kampania ta jest konieczna, widać z jednej bodej suchej cyfry: oddział Nowej Tkalni traci na skutek opóźnień i nieuspewiedliwionego opuszczania dni pracy 150 tysięcy metrów tkanin miesięcznie. Ile selek tysięcy metrów tracą zatem zakłady w ciągu roku? Ile milionów traci cały przemysł włókienniczy, a co zatem idzie, ile traci klasa robotnicza, Polska Ludowa?

nych dotychczas niepotrzebnie. Na zebraniach uchwalona została jednomyślnie następująca rezolucja:

„Aby plan wykonać przedterminowo musi w naszych zakładach zwiększyć się dyscyplina pracy, muszą ustać spóźnienia, wcześniejsze kończenie pracy i nieuspewiedliwione opuszczanie dni roboczych — bo to właśnie przynosi nam największe straty w produkcji.

Dlatego uznajemy akcję punktualność za słuszną i konieczną.

W tej akcji zobowiązujemy się wykazać przez zdyscyplinowanie, przestrzeganie pracowania pełnych ośmiu godzin, nie opuszczanie dni pracy — swoje uspołecznienie, zrozumienie obowiązków i zadań stojących przed klasą robotniczą.

Jednocześnie wzywamy bratnią załogę PZPB Nr 1 w Bielawie do rozpoczęcia takiej samej akcji.”

W bardzo ożywionej dyskusji towarzysze z obu bratnich partii robotniczych wykazali całkowite zrozumienie powagi zagadnienia. Można żywić nadzieję, że poperowcy i pepsowcy w pierwszej linii, a za ich przykładem załoga w całości zrobią wszystko, co w ich mocy, by wzbogacić kraj o te setki tysięcy metrów tkanin i kilogramów przędzy, traco-



Życie nagle uległo gruntownej zmianie i przedstawiało się na inne zupełnie tory. I mały Zarczański, podobnie jak tysiące innych miast i miasteczek, porzuczanych na bezkresach Związku Radzieckiego, włączył się w tym pamiętym dniu odrazu do pracy ogromnej maszyny, która od pierwszej chwili zaczęła pracować na rzecz zwycięstwa. Już we wczesnych rannych godzinach cała ludność uzbrojona w łopaty, pomagała kolejarzom usunąć gruzu, pozostałe po nocnym bombardowaniu dworca. Porządek w mieście niczym nie był naruszony. Wszystkie fabryki pracowały jak dawniej, lecz intensywność i wydajność pracy wydatnie się zwiększyły. Powołano do życia szereg nowych organizacji o charakterze wybitnie wojskowym. Jak za pociąganiem czarodziejskiej laseczki mały Zarczański stał się nagle ważnym punktem strategicznym. Przez punkt ten szły nieskończone pociągi z amunicją, a w pobliżu miasta wyrosły wielkie składy wojskowe. Władze zwiększyły swoją czujność, gdyż niemal od pierwszego dnia wojny na terenach zbliżonych do linii frontu zaczęły się dziać dziwne i niesamowite rzeczy.

nów, celem wykonania specjalnych zleceń wywiadu.

A w kilka dni później wieściaczki jednej z okolicznych wsi znalazły w lesie porzucone w nieładzie spadochrony, właścicielom których udało się zbiec w niewiadomym kierunku. Zorganizowany pościg nie dał żadnych rezultatów. Mniej więcej w tym samym czasie pewnego dnia w fabryce zarczańskiej wybuchł nagle pożar. Jedyne wskutek zaradności robotników pożar udało się odrazu zlokalizować. Jednocześnie wykryto, iż czyjeś wrogi ręce podrzuciły pod ściany składów fabrycznych butle z benzyną i wiązkę zanurzoną w nałcie słomy.

Wszystkie owe dziwne i złowrogie wypadki wstrząsnęły spokojnym dotychczas miastem. Ludność na wszelkie sposoby komentowała te groźne i znaczące wydarzenia. A właściwie w tym czasie zdarzyła się tragedia, której smutnym bohaterem stał się stary Szarapow. Właściwie, nie tyle Szarapow, ile jego mała wnuczka, która padła ofiarą niesamowitych i dziwnych wypadków.

Wypadki te zaczęły się dziać od chwili egzaminów szkolnych. Ostatnio mała Tamusia miała niezbyt doore stopnie z języka rosyjskiego. Stara znajoms Szarapowa nauczycielka rosyjskiego, poczciwa staruszka Iwanowa nieraz już zwracała uwagę agronoma na słabe postępy jego wnuczki. Staruszka lubiła

Tamusię i miała z tego powodu zmartwienie. Szarapow porozmawiał poważnie z wnuczką i dziewczynka przyrzekła dziadkowi, że się podciągnie z języka rosyjskiego a na jesieni złoży poprawkę na „bardzo dobrze”.

Egzamin miał się odbyć w początkach sierpnia. W tym dniu pogoda była słoneczna i piękna. Z samego rana Szarapowa wezwano w jakiejś sprawie do instytucji, gdzie pracował jako agronom. Tamusia poszła na egzamin i tu się właśnie stało coś zupełnie niespodziewanego. Dziewczynka zacięła się i nie umiała odpowiedzieć na żadne pytanie. Urażona tym Iwanowa postawiła sprawę dość ostro. Oznajmiła Tamusi wobec całej klasy, iż jest leniem i z tego powodu prawdopodobnie będzie musiała opuścić szeregi uczniowskiej organizacji młodzieżowej, do której mogą należeć tylko ci, którzy się dobrze uczą i sprawują.

Po wysłuchaniu tej decyzji ambitna dziewczynka zbladła i rozpakała się. Gdy dzieci opuściły szkołę, Tamusia została sama w pustej klasie. Usiadła na ławce i gorączkowo zabrała się do pisania. Prawdopodobnie było to coś ważnego, gdyż dziewczynka kilka razy starannie przepisywała na czysto. Na biurku rósł stos zabazgranych papierków. Wreszcie Tamusia wyrażnie zdenerwowana, poszła do szkolnego woźnego i poprosiła o czerwony atrament.

— Daj, wujaszku — prosila dziewczynka — trochę czerwonego atramentu, w klasie mamy tylko atrament fioletowy, nie jest on dobry, a ja muszę napisać coś bardzo ważnego.

Dobroduszny woźny, ulubieniec całej dlatwy szkolnej, zdziwił się tą natarcywą prośbą i odpowiedział zdawkowo:

— W domu możesz sobie pisać! Wszystkie dzieci już dawno się rozeszły, a ty wciąż tu sterczysz. Idź lepiej do domu. Tam napiszesz! Dał jednakże Tamusi żądany atrament. Dziewczynka wróciła do klasy i znów zaczęła coś

pisać. Nagle flaszeczka z atramentem się wywróciła i czerwony płyn zalał całą ławkę. — Przestraszona Tamusia krzyknęła z przerażenia. W tym właśnie momencie woźny otworzył drzwi do klasy, aby sprawdzić co się tam dzieje. Zobaczył rozlany atrament i wystraszoną twarzyczkę Tamusi. Wziął ją za rękę i wyprowadził ze szkoły, nakazując wracać niezwłocznie do domu. Zawstydzona Tamusia nie protestowała i skierowała się istotnie do domu. Zegnając dziewczynkę woźny zdolał zauważyć, iż trzymała w zaplamionej atramentem ręczce, jakiś zapisany papiererek.

A nazajutrz stała się straszna rzecz. Do gabinetu miejscowego prokuratora wpadł nagle bez pukania i uprzedniego „meldowania” się Szarapow. Stary agronom wyglądał niesamowicie. Był bez kapelusza, bez krawata, miał dziwnie zastępy w niewymownym bólu wyraz twarzy, oczy tęchły przerażeniem, a siwe włosy siercały kosmykami w nieładzie. Cały arzał się od strachu. Chwiejnym krokiem podszed do zdziwionego i przestraszonego prokuratora, oszajmając mu drżącym i urwanym głosem straszną wieść. Z początku prokurator nie rozumiał słów staruszka. Z trudem udało mu się ustalić, o co właściwie chodzi. Tej nocy stary Szarapow znalazł Tamusię martwą. Dziewczynka powiesiła się w kuchni, gdy jej dziadek odpoczywał po pracy. Prawdopodobnie miała nie znieść publicznej ragan, uczielonej jej wobec wszystkich przez nauczycielkę.

— Mam jej list, spazmatycznie szlochając z trudem wykrztusił Szarapow — w liście jest wszystko napisane... Gołabeczka moja kochana, nigdy już ciebie nie zobaczę...

Również zdenerwowany prokurator uważnie przeczytał list, pisany niezgrabnym dziecinny charakterem. Czerwone litery skakały mu przed oczyma. Treść listu była nieskomplikowana i tragiczna w swojej prostocie.

Dr. Artur Ber
Profesor Uniwersytetu Łódzkiego

Aby skoordynować pracę wielu miliardów komórek, tworzących ustrój człowieka lub wyższego zwierzęcia, konieczne było wytworzenie specjalnych aparatów regulujących, które by, tworzyły z tej olbrzymiej liczby poszczególnych żywych tworów jeden zwarty organizm.

NAUKA O WYDZIELANIU WEWNĘTRZNYM

Układ nerwowy i rola jego w regulacji czynności ustroju znana była już od dawna, natomiast nauka o wydzielaniu wewnętrznym, czyli tzw. endokrynologia jest obok witaminologii, czyli nauki o witaminach, jedną z najmłodszych gałęzi w obszernej rodzinie nauk lekarskich.

Jeśli chodzi o układ wewnątrzwydzielniczy, to składa się on ze specjalnych narządów, których rola polega na wytwarzaniu rozmaitych związków chemicznych, zwanych hormonami. Narządami tymi są tzw. gruczoły wewnętrzne wydzielania, do których zaliczamy tarczycę i przysadkę, trzustkę i nadnercza, oraz jajniki i jądra.

TARCZYCA — REGULATOR PRZEMIANY MATERII

Tarczycę jest jednym z najważniejszych hormonów wewnątrzwydzielniczych. Jest to mały narząd, leżący na przedniej powierzchni szyi. Wytwarza hormon, regulujący przemianę materii w ustroju.

Co to są hormony?

Iwością, obniżoną ciepłotą ciała i wolnym biciem serca. Czynności umysłowe ulegają wyraźnemu zwolnieniu, a pamięć słabnie.

W niektórych okolicznościach zwłaszcza podgóskich wole może występować nagminnie, co uzależniamy zasadniczo od małej ilości jodu w wodzie do picia.

Obok tarczycy znajdują się przysadki, bardzo drobne gruczołki, regulujące przemianę wapnia w ustroju.

TRZUSTKA — DYKTATOR CUKRU

Trzustka wytwarza insulinę, która wpływa na przemianę cukru w ustroju. Niedoczynność trzustki powoduje rozwój cukrzycy, ciężkiego, wyniszczającego schorzenia.

Nadnercza, gruczoły, leżące po jednym nad każdą nerką, wytwarzają w części rdzennej adrenalinę, która podtrzymuje ciśnienie krwi.

wy, w braku którego ustrój ginie. Zmniejszenie wydzielania tego hormonu powoduje rozwój choroby Addisona, zwanej inaczej cisawicą.

HORMON MĘSKOŚCI

Hormon jąder męskich warunkuje rozwój drugorzędnych cech płciowych. Od jego obecności zależy też mutacja głosu i charakterystyczne, „męskie” cechy charakteru.

U kobiet zaburzenia czynności jajników uwidaczniają się niedorozwojem sutek, zaburzeniami miesiączkowania, bezpłodnością, osłabionym pociąganiem płciowym itp.

GRUCZOŁ WZROSTU

Schorzenia przysadki mózgowej, gruczołu, znajdującego się u nasady czaszki, powodować mogą wtórne zaburzenia czynności wymienionych gruczołów wewnątrzwydzielniczych.

Poza wymienionymi gruczołami zalicza się do narządów wewnątrzwydzielniczych jeszcze grasicę i szyszynkę, które wpływają na dojrzewanie płciowe i wzrost, oraz cały szereg innych narządów.

ZNACZENIE HORMONÓW

Ogólnie powiedzić można, że nie ma takiej czynności ustroju, która by pośrednio lub bezpośrednio nie zależała od działania jakiegoś hormonu.

Wbrew dawnym poglądom, hormony są rozpowszechnione w całej przyrodzie żywej, a nawet i martwej. Udaje się wykazać obecność hormonów u skorupiaków, owadów i roślin.



Sprawa bardzo pilna! Niszczą maszyny!

Szanowny Panie Redaktorze! Fabryka nasza (Państwowa Fabryka Urządzeń Termotechnicznych) mieści się w budynku...

ku podległym Zarządowi Nieruchomości. 21 maja br. wybuchł u nas pożar, który strawił dach. Zaraz nastąpiło wywołanie straży...

Zarządu Nieruchomości z prośbą o zezwolenie na remont. Odpowiedzi oczywiście nie otrzymaliśmy z miejsca i po 4-ach dniach interwencją z kolei osobiście nasz dyrektor...

Robotnicy CTB muszą mieć lokal na świetlicę i żłobek

Chcemy przedstawić na łamach „Głosu Robotniczego” sprawę, której niewłaściwe potraktowanie wywołuje rozgorzyczenie wśród załogi robotniczej Centralnego Biura Technicznego (d.f.Lange).

Robotnicy zakładów, wychodząc ze słusznego założenia, że zarówno im jak i ich dzieciom niezbędne są lokale, znajdujące się w tym budynku na cele centralnej świetlicy dla metalowców, żłobka, przedszkola oraz organizacji społecznych i partyjnych, pilnują lokalu, bojąc się go stracić.

Pytamy wobec tego, jak długo Zarząd Nieruchomości będzie się naradzał, konferował i układał plany? Przecież uratowanie dobra państwowego jest chyba ważniejsze, niż wypełnienie do ostatniej linijki wszystkich formalności i papierków!

W imieniu załogi fabrycznej „FUT” apelujemy, do czynników miarodajnych, by wezwali w tę sprawę i to jak najszybciej. Chcemy normalnie pracować i wykonywać plan produkcji.

Pod adresem Ubezpieczalni

Obywatelu Redaktorze! Oczyszczenie wymagają zmiany okularów, więc udałem się do Ubezpieczalni przy ulicy Łąglewskiej po numerkę do okulisty.

Zapytuję więc, jakie mam znaleźć wyjście z sytuacji, gdyż okulary mi są potrzebne, a szczerze fundusze nie pozwalają mi na wizytę u prywatnego lekarza.

Następujący podpis: Przewodniczący Rady Zakładowej Jerzy Angerman Członkowie Rady Zakładowej: Władysław Stasiak, Konstanty Kliszewski

OD REDAKCJI: Sprawa jest bardzo pilna! Zdaniem naszym Zarząd Nieruchomości winien natychmiast powziąć decyzję i zezwolić na remont. Czekamy na wyjaśnienie.

Gzłelnicy piszą Nowa Rada Zakładowa oddz. IV PZPB Nr 14

Choć sprawozdanie ustępującej Rady przyjęte zostało przez naszą załogę bez sprzeciwu i słowa krytyki, jednak tylko 5-ciu b. radnych zostało wybranych ponownie. Ta 5-ka rzeczywiście cieszyła się największym zaufaniem załogi.

Nasza nowa Rada liczy ogółem 10 osób, a mianowicie w skład jej wchodził tow.tow.: Osinski Tadeusz, Józwiak Wiktor, Doliński Feliks, Górski Antoni, Tomczyk Ludwik, Grabowski Euzebiusz, Pach Stefan, Zawieja Władysław, Rajski Andrzej i Grochowski Kazimierz.

Natychmiast po ustaleniu wyniku wyborów nowa Rada zebrała się i ukonstytuowała. Do prezydium większością głosów wybrani zostali: tow. Osinski, jako przewodniczący, tow. Zawieja, jako jego zastępca, oraz tow. Józwiak, jako sekretarz.

Podniebne szczyty zdobyte dla komunikacji Wysockogórska magistrała kolejowa w Kirgizji

Urodzajne są doliny Kirgizji, nieprzeliczone bogactwa jej gór. Gigantyczne pasma górskie Tian-Szań kryły w sobie olbrzymie skarby naturalne, które dopiero Rewolucja Listopadowa udostępniła narodowi.

poprzez wąwóz Baumski i wzdłuż rzeki Czu. Budowniczości kolei mieli do pokonania olbrzymie trudności, nie jest rzeczą prostą przeprowadzić tor kolejowy głębokim wąwozem i nad przepaściami, na których dnem płyną górskie potoki.

py, przepuszczalnie itp. W wielu miejscach wzmocniono brzegi, rzeki Czu, wybudowano ścieki dla odprowadzania wód.

W pewnym miejscu zagroziło drodze strome zbocze piaskowe. I oto pracownicy przy budowie kolei wciągnęli na zawrotną wysokość ekskawator, aby przekopać szeroki taras.

Na wielką skalę budowa dróg żelaznych rozwinęła się dopiero w okresie stalinowskich „pięciolatek”. Kopalnie węgla połączone odnogami kolejowymi z magistralnymi liniami Azji Centralnej.

Ogromną pomoc przy budowie tej kolei okazała ludność miejscowa i komsomolcy Kirgizji. Tysiące mieszkańców plantowały trasę, układały podkłady i szyny, budowały urządzenia stacyjne.

Budowa drogi żelaznej Kant-Rybacze została ukończona; zaczęła się już jej eksploatacja. Ale niejedno jeszcze oczekuje kolektyw kolejarzy, zanim linia ta stanie się wzorową magistralą kolejową Radzieckiej Kirgizji.

Ta nowa wysockogórska magistrała biegnie

zobacz piaskowe. I oto pracownicy przy budowie kolei wciągnęli na zawrotną wysokość ekskawator, aby przekopać szeroki taras.

B. D.

Pierwsze kroki

Nowa Rada Zakładowa przy pracy

Wywiad z przewodniczącym Rady Zakładowej przy PZPB Nr 1 tow. Kargerem

— Nowa Rada Zakładowa istnieje dopiero niecałe 2 miesiące — wyjaśnia na wstępie tow. Karger. — Nie zdążyliśmy jeszcze rozwinąć zupełnie normalnie naszej działalności, nie wyszliśmy jeszcze ze stadium organizacji, pracy Rady. Nie mniej jednak już ją zapoczątkowaliśmy i te początki dają już dobre rezultaty.

— Mianowicie w jakiej dziedzinie? — Przede wszystkim w dziedzinie **współzawodnictwa pracy**. Otóż postawiliśmy sobie zadanie, by Rada Zakładowa była organizatorem współzawodnictwa pracy w Zakładach. Uważamy, że Rada Zakładowa, jako reprezentacja załogi, ma pod tym względem największe obowiązki.

— A co już zostało dokonane w tej dziedzinie? — Rada Zakładowa powołała do życia ogólny fabryczny komitet i 4 oddziałowe Komitety Współzawodnictwa. Komitety te już pracują. Na czele Głównego Komitetu stanął wiceprzewodniczący prezydium Rady Zakładowej tow. Gabara, który ma obecnie ważną funkcję: organizowanie współzawodnictwa, opracowywanie najlepszych form, wykrywanie i usuwanie czynników hamujących. Główny Komitet Współzawodnictwa zwołał już za pośrednictwem Komitetów Oddziałowych **narady techniczne i narady wytwórcze z udziałem robotników z każdej sali**. Na zebraniach tych omawiamy sprawy, związane ze współzawodnictwem, na miejscu, szybko i operatywnie, dokonujemy potrzebnych zmian. Komitet Współzawodnictwa ma już bardzo poważne osiągnięcia: **podniosła się jakość produkcji wykończalni**. Komitet skierował ludzi z oddziałów nieprodukcyjnych do tkalni i w ten sposób **uruchomił 750 przróżniących krosien**. W tej chwili cała Nowa Tkalnia objęta jest **współzawodnictwem zespołowym** — współzawodniczy ze sobą 146 zespołów. Odbiwa się również **współzawodnictwo indywidualne o tytuł „przodownika pracy”**. Wszystko to odbywa się pod kierownictwem Głównego Komitetu Współzawodnictwa i Komitetu Współzawodnictwa Nowej Tkalni.

— A w przedzalni? — W przedzalni jest nieco gorzej. Dotychczas nie było tam współzawodnictwa zespołowego. Winę za to ponoszą przede wszystkim dawna Rada Zakładowa. Mało tu było odpraw, mało zebrań, zbyt mało robotnikom wyjaśniono znaczenie współzawodnictwa.

— A jak jest obecnie? — Główny Komitet Współzawodnictwa i Komitet Współzawodnictwa przy Księżym Młynie rozpoczął i tu pracę. W tej chwili **współzawodnictwem objęte są już 2 sale — około 200 robotnie**. Rzecz jasna, że to na razie bardzo mało i musimy ruch ten rozwinąć.

— A jak jest w innych oddziałach? — W zasadzie w pozostałych oddziałach, jak np. w przedzalni wigniowej i cienkiej współzawodnictwo i poprzednio było dobrze postawione, a teraz musimy tylko dopilnować normalnego jego funkcjonowania. W sumie zaś możemy powiedzieć, że zobowiązanie, jakie wzięła na siebie nasza załoga — **wykonanie plan roczny do 30 listopada br — zostanie dzięki współzawodnictwemu wypełnione**.

Przechodzimy do omówienia innych dziedzin pracy Rady Zakładowej.

— Istniejące przy Radzie Komisje nie rozwinęły jeszcze należycie swej działalności, ale pewne sprawy już załatwiają. Wystąpiliśmy do dyrekcji z postulatem uruchomienia na terenie zakładów **pralni mechanicznej dla potrzeb robotników**. Dyrekcja stwierdziła, że realizacja naszego projektu napotyka na trudności, nie mniej jednak obiecała sprawę załatwić. Będziemy tej sprawie pilnować, i nie wątpimy w to, że pralnia będzie. Podobnie ze sprawą **żłobków**. Mamy ich obecnie dwa — na 150 dzieci. A to mało, bo już w tej chwili mamy **zapotrzebowanie na 300 miejsc**. Brak miejsc uniemożliwia poza tym przyjmowanie nowych robotnie nieraz wykwalifikowanych tkaczek, które chętnie przystępują do pracy pod warunkiem, że **dzieci ich będą umieszczone w żłobku**. A tkaczek zakładom

brak. Rada Zakładowa domaga się rozbudowy żłobków. Dyrekcja wystosowała do CZPW i odpowiednio wnioski i czekamy w chwili obecnej na decyzję.

— W dziedzinie **opieki nad dziećmi** naszych robotników — mówi dalej tow. Karger — wielkim osiągnięciem jest nasza kolonia letnia w Wiśniowej Górze. Wszyscy członkowie Rady włożyli wiele wysiłku w jak największe odremontowanie gmachu kolonii, jeździli tam, dopilnowywali. **19 kwietnia kolonia została uruchomiona i przebywa w niej obecnie 300 dzieci**. Mają one doskonałe wyżywienie, — 5 razy dziennie i dobrą opiekę wychowawczą oraz lekarską. Matki, odwiedzające w niedziele swe dzieci, wracają zadowolone i wdzięczne za tę opiekę. Wielką pomocą dla kolonii jest nasza ferma, która dostarcza codziennie świeżych warzyw i 150 litrów mleka.

— Rada nasza, mówi na zakończenie tow. Karger — pracuje niedługo. Mamy jeszcze dużo roboty — w dziedzinie **Kulturalno-oświatowej**, w dziedzinie **opieki nad młodzieżą** i w wielu innych. Żywimy nadzieję, że z obowiązków swych wywiążemy się należycie.

— Nikt nie zainteresował się dotychczas naszym **ośrodkiem łączności**, który znajduje się w centrum miasta — mówi młody junak SP, Jerzy Wojciechowski. Zwiędzia bowiem przy ul. Piotrkowskiej 53 **kursy SP dla radiotelegrafistów i jednocześnie kursy dla dziewcząt — telegrafistek i obsługi dalekopisów**. Kursy dla chłopców zorganizowane są w

Nowa placówka kulturalna w Łodzi Wczoraj nastąpiło otwarcie sali Filharmonii

Wczoraj o godz. 19.45 nastąpiło uroczyste otwarcie sali koncertowej Filharmonii Miejskiej w Łodzi. Sala ta mieści się przy ul. Narutowicza 20. Jest pięknie wyremontowana i ma wszelkie dane, aby stać się prawdziwym przybytkiem najwyższej klasy muzyki. To też zadaniem Filharmonii Miejskiej będzie skupienie wokół siebie najbardziej utalantowanych artystów kraju i zagranicy w celu krzewienia kultury muzycznej wśród najszerzych warstw społeczeństwa, a przede wszystkim wśród świata pracy i młodzieży. Specjalnie powołana Rada Artystyczna przy Filharmonii Miejskiej zajmie się ułożeniem metodycznego planu, według którego urządzane będą koncerty popularne ze szczególnym uwzględnieniem twórczości polskiej.

Miastu naszemu przybywa nowa, ważna placówka kulturalna, o której powinien wiedzieć każdy mieszkaniec, współdziałając w jej rozwoju i brać żywy udział w jej zamierzeniach, które niewątpliwie podniosą kulturę muzyczną naszego miasta. To też świat pracy powinien powitać jej otwarcie z entuzjazmem.

BEZPŁATNY KONCERT POPULARNY

W niedzielę 6.VI. 48 r. odbędzie się bezpłatny koncert popularny w parku Żródliska w godz. od 16—18 i w parku Julianów w godz. od 18—20. Grać będzie orkiestra Dęta Elektrycznej Miejskiej pod dyr. Józefa Włodarczyka.

Szkolą się kadry młodych fachowców Ośrodek łączności Służby Polsce

— Wykresy fachowe, sporządzone przez słuchaczy świadczą o wysokim poziomie, jaki już zdążyli osiągnąć. Kursy rozpoczęły się w kwietniu br. i trwać będą do grudnia z wakcjami w ciągu sierpnia. Wykłady odbywają się 3 razy w tygodniu po 3 godziny i obejmują nie tylko przedmioty fachowe, ale i kulturalno-wychowawcze, oraz naukę o Polsce

— Wykresy fachowe, sporządzone przez słuchaczy świadczą o wysokim poziomie, jaki już zdążyli osiągnąć. Kursy rozpoczęły się w kwietniu br. i trwać będą do grudnia z wakcjami w ciągu sierpnia. Wykłady odbywają się 3 razy w tygodniu po 3 godziny i obejmują nie tylko przedmioty fachowe, ale i kulturalno-wychowawcze, oraz naukę o Polsce



Wystawa Ligii Lotniczej przy ul. Piotrkowskiej 75 obrazuje dorobek naszego lotnictwa sportowego.

przystosowanym w tym celu lokalu. Duże sale, tablice, laski, przyrządy do nauki, słuchawki i szereg innych instalacji. Na ścianach

współczesne, w godzinach popołudniowych zbierają się chłopcy z I i II gimnazjum Państwowego oraz ze Szkoły Techniczno-Przemysłowej i mimo zbliżającego się końca roku szkolnego, pracują tu usilnie, łącząc naukę w szkołach z nauką Służby Polsce.

Kurs liczy 125 chłopców, przeważnie ochotników, którzy z własnej woli zarejestrowali się w org. Służba Polsce. Kierownictwo kursu dba o to, by nauka nie była monotonna. W projekcie jest szereg wy-

dotychczas, między innymi na Święto Morza junacy z Łodzi odwiedzają swoich kolegów pod Gdańskiem i Szczecinem. Na kursach dla telegrafistek i obsługi dalekopisów dziewczęta uważnie śledzą tok wykładu. Początkowo specjalnie dla kursu przeznaczona 10 dalekopisów i wykłady są połączone z praktyką. Wykłady prowadzi fachowy instruktorzy Poczty w sposób przystępny i jasny. Dziewczęta poznają tutaj mechanizm dalekopisów, a jednocześnie uczą się pracy technicznej oraz normalnej pracy na dalekopisach. Zapisali się tutaj również dobrowolnie. Beniaminkiem kursu jest 12-letnia Mirosława Owczarek, najmłodsza i najmilsza słuchaczka. Jest ona uczennicą 5-ej klasy szkoły powszechnej, a 2 razy w tygodniu uczęszcza na kursy SP. Inne dziewczęta są w wieku 16—19 lat i są uczennicami ostatnich klas gimnazjum lub liceum. Dziewczęta jest znacznie mniej, niż chłopców, bo tylko 26, ale zato w zanale do pracy dorównują dużej grupie chłopców.

Po ukończeniu kursu zarówno dziewczęta, jak i chłopcy są przygotowani do samodzielnej pracy. Wypełniają oni poważne hiki, jakie istnieją w tym zawodzie, tworząc nowe kadry fachowców służby łączności. Wszyscy oni zdają sobie dokładnie z tego sprawę i uczą się gorliwie.

— A jak jest w innych oddziałach? — W zasadzie w pozostałych oddziałach,

jak i chłopcy są przygotowani do samodzielnej pracy. Wypełniają oni poważne hiki, jakie istnieją w tym zawodzie, tworząc nowe kadry fachowców służby łączności. Wszyscy oni zdają sobie dokładnie z tego sprawę i uczą się gorliwie.

Od wczoraj, jak nas poinformował szef sztabu Wojewódzkiej Komendy SP — mjr Krawczyk, grupy chłopców SP z Łodzi z rocznika 1929—1932 wezmą udział w 3-dniowych pracach przy budowie etrzelnic w Łodzi, budowie hali sportowej, odgruzowaniu Bahut itp. Jednocześnie na terenie województwa będą budować domy ludowe, pomagać przy remoncie szkół wiejskich i budowie wzorowych osiedli w Kutnowskim i Łęczyńskim itp.

(M.z.)

TABLICA zwycięzców

W PZPB Nr 1 na 12 krosnach osiągnęła Genowefa Korzeniowska 155,8 proc. Na „szóstkach” wyróżniły się: Florentyna Wierszeń, Helena Bogus, Cecylia Hurytówna i Jadwiga Łakomiak. Stefan Palczyński uzyskał 133,9 proc. W przedzalni wyróżniły się: Maria Zórav (179 proc.), Łucja Krawczyk (169,7 proc.) oraz Maria Dubis (164 proc.).

(173,8 proc.), a drugie Helena Kopacz (173 proc.). W przedzalni (780 wrzec.) wyróżniły się: Anna Pawlak (160,3 proc.) oraz Władysław Jochim (158,8 proc.).

W PZPB Nr 2 w przedzalni na 6 stronach uzyskana Maria Stelmaszczuk 136,7 proc., a Stanisława Kwiecińska 134,2 proc. Na 4 stronach pierwsze miejsca zdobyły: Janina Jasińska (139,1 proc.), Apolonia Sinocha (135,6 proc.), oraz Genowefa Pawlak (134,1 proc.). W tkalni na „szóstkach” uzyskała Bronisława Ciula 174,8 proc., a Irena Drzewiecka i Wiesława Brzezińska po 160,8 proc. Na „czwórkach” uzyskała Helena Płachta 171,2 proc., a Irena Kucharska 167,3 proc.

W PZPB Nr 9 w przedzalni wyróżniła się Janina Pietrzak (144,2 proc.) oraz Zofia Ciesielska (140,8 proc.).

W PZPB Nr 3 w tkalni na „czwórkach” uzyskała Leokadia Bogacz 189 proc., a Anna Błaszczuk 178 proc. We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził majster Tosik (142,3 proc.) Szora (132 proc.), a Banaszczuk (145,2 proc.) Człapińskiego (141,1 proc.).

W PZPB Nr 14 w tkalni (6 krosien) uzyskała Bronisława Ulańska 150,7 proc., a w przedzalni Maria Frankowska 156 proc.

W PZPB Nr 5 w tkalni wyróżniły się: Antonina Sadowska (174,6 proc.) i Anna Bieńkowska (174,1 proc.). W przedzalni uzyskała na 3 stronach Stanisława Bojarsowska (173 proc.), a Janina Dalewska (164 proc.) na 4 stronach Antonina Andryszek (156 proc.) i Maria Szambelan (148 proc.).

W PZPB Nr 16 na czterech stronach czołowe miejsca zajęły Julia Górczak (163 proc.), Józefa Nowak (160 proc.) i Władysław Stachlewska (147,8 proc.).

W PZPB Nr 6 w przedzalni (750 wrzec.) osiągnęła Józefa Michalak 146,7 proc. i Stanisława Smyczek 145,9 proc. W tkalni na „szóstkach” wysunęła się na czoło Helena Kaszyńska (162,3 proc.) i Helena Swądęrska (161,8 proc.).

W PZPB Nr 22 w przedzalni na 3 stronach uzyskały: Anna Szkudlarek i Janina Kaczmarek po 165,4 proc., a na 4 stronach: Karolina Gogolewska i Feliksa Sobczak po 159,8 proc.

W PZPB Nr 7 w tkalni na „czwórkach” pierwsze miejsce zajął Franciszek Kopacz

Obuwie stanieje w Łodzi

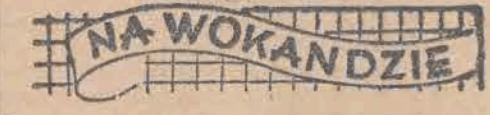
PDT otrzymał większy transport czeskiego obuwia. Zakupy bez ograniczeń

W ostatnich dniach Państw. Dom Towarowy w Łodzi otrzymał dużą partię letniego obuwia **czeskiego**, męskiego, dziecięcego oraz kobiecego — w bardzo bogatym asortymencie. Obuwie to rozprowadzone będzie bez potrzeby legitymowania się nabywcy talonem ze Zw. Zawodowych lub innym dowodem pracy. Ponieważ ceny obuwia czeskiego są o wiele niższe od wytworów jódzkich szweców, należy się spodziewać, że transport ten znajdzie wielu chętnych nabywców. Obfite zaopatrzenie miasta w tanie obuwie wpłynie niewątpliwie na obniżenie cen butów w sklepach prywatnych. Dotychczas jódzkie szwecy wobec pełni sezonu na buty letnie śrubowały ceny do niepraw-

Tragiczne skutki zbrodniczych zabiegów

Przewód sądowy wykazał, że kilka kobiet zmarło już wskutek zabiegów Karnowskiej, a jedna z nich znajduje się obecnie w szpitalu i walczy ze śmiercią.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Maurera skazał Karnowską na 6 lat więzienia i utratę praw publicznych i obywatelskich na lat 3. Stefan Szymanowski skazany został na 1 rok z zawieszeniem na 3 lata, a Stanisława W. — na pół roku więzienia, zaś na mocy amnestii karę tę Sąd jej darował.



Józefa Karnowska w Brzezinach pod Łodzią zawodowo trudniła się niedozwolonymi zabiegami spędzania płodu i spowodowała w ten sposób śmierć szeregu kobiet przez zakażenie całego organizmu.

W dniu wczorajszym Karnowska wraz z jedną z kobiet, która podała się niedozwolenemu zabiegowi i cudem uszła śmierci — Stanisławą W., oraz swoim mężem, Stefanem Szymanowskim, który nakłaniał poszkodowane kobiety do fałszywych zeznań — znaleźli się na ławie oskarżonych w Okręgowym Sądzie Karnym.

Trybuna Młodych



W niedzielę na płaskich dachach kaukaskiego aulu

Bawi się młodzież

Zbliża się Kongres Jedności Młodzieży

Czytelniczki „Trybuny Młodych” z zainteresowaniem śledzą prace Wojewódzkiego Komitetu Jedności. Zwracamy się do kierownika wydziału organizacyjnego Wojewódzkiego Komitetu Jedności zapytaniem: Jak przebiegły wybory do Powiatowych Komitetów Jedności — mówi kol. Lewandowski — zakończyliśmy właściwie już przed dwoma tygodniami. Nasi aktywiści terenowi, członkowie Związku Walki Młodych, „Wici”, OM TUR i ZMD z pełnym uznaniem powitali wybory Komitetów Jedności. We wszystkich powiatach naszego województwa odbyły się zebrania ogólne aktywów 4-ch organizacji, na których dokonywano wyborów Powiatowych Komitetów Jedności. Trzeba podkreślić, że młodzież z entuzjazmem idzie do Jedności. W związku z wyborami Komitetów Jedności w wielu powiatach młodzież postanowiła wzmocnić wysiłek pracy w fabrykach i na wsi, a także w kilku wypadkach wyremontować względnie odbudować wspólnym wysiłkiem lokale dla przyszłej Zjednoczonej Organizacji. Ogólnie oceniamy przebieg wyborów Powiatowych Komitetów Jedności jako dobry.

— Czy mógłby nam kolega powiedzieć, jakie prace na najbliższy okres przewiduje Wojewódzki Komitet Jedności?
— Najbliższą naszą akcją są wybory delegatów na Kongres Jedności Młodzieży Polskiej, który odbędzie się we Wrocławiu. Wybieramy delegatów na Kongres w 8-ciu obwodach naszego województwa. Już dziś daje się zauważyć wielkie zainteresowanie młodzieżą tymi wyborami.

Wojewódzki Komitet Jedności prowadzi prace w trzech wydziałach: Organizacyjnym, Oświatowym i Propagandowym. Wszystkie prace nasze mają na celu jeszcze większe zbliżenie społeczne młodzieży z 4-ch organizacji, pogłębienia ducha jedności wśród młodzieży.

Na zakończenie chciałbym dodać, że młodzież niezorganizowana żywo interesuje się zagadnieniem jedności, o czym może świadczyć chociażby masowy jej udział w naszych zebraniach. Dotychczasowe doświadczenia WKJ jeszcze raz potwierdziły fakt, że jedność młodzieży jest potrzebą całego młodego pokolenia Polski.

Wywiad przeprowadził L. Brajer

Na nowym etapie życia organizacyjnego

Wizyta w PZPB Nr 1

Zawsze chętnie chodziłam do świetlicy ZWM-owej przy PZPB Nr 1. Specjalnie uderzał przybyśzów panujący tu miły nastrój. Coż dziwnego — przecież każdy mógł znaleźć tu miłe i pożyteczne zajęcia. W świetlicy były bowiem szachy, warcaby, inne gry towarzyskie, radio, adapter, pisma ilustrowane, dzienniki, bilard, ping-pong, często ukazująca się gazetka ścienna i wiele, wiele osób, z którymi można było przyjemnie porozmawiać i rozzerwać się.

Dlatego też, że z tej właśnie świetlicy wyniosłam najmilsze wspomnienia, postanowiłam zainteresować się tym, jak przedstawia się w PZPB Nr 1 współpraca ZWM-u z OM TUR-em. W tym celu udałam się po informację do kol. **Bołka Koperskiego**, przewodniczącego Dzielnicy Fabrycznej i zainteresowanego wystuchaniem jego opowiadań.

— U nas praca trochę się opóźniła ze względów technicznych — mówi Bołek. — My mamy ambicje zawsze przodować, a tym razem nam się nie udało. Otóż w poniedziałek, 31 maja br. na wspólnym zebraniu OM TUR z ZWM-em wyznaczaliśmy termin konferencji, na której zostanie wybrany Komitet Jedności. Nastrój zebrania cechowała szczerą chęć zjednoczenia naszych organizacji.

Kolega Koperski urywa, ale ja, coraz bardziej zainteresowana, proszę o jeszcze kilka wiadomości.

— Kolego, powiedzcie, kiedy wybieracie Komitet Jedności, jak sądzicie, jak później wasza praca się ułoży, czyście w ogóle nad tym się nie zastanawiali?

— Ależ, cóż za przypuszczenie. Tak my, jak OM TUR nigdy nie zapominamy o planowaniu pracy. Trudno mi trochę o tym dziś mówić, wolałbym to wszystko powiedzieć po zebraniu sobotnim, na którym wybierze Komitet Jedności. Ale, jeżeli prosicie, to zgoda. Sądzę, że przewodniczący OM TUR, kol. Cieciorowski i wszyscy członkowie naszych organizacji nie będą mieli mi tego za zło. Węc słuchajcie.

Pierwszą naszą pracą jest zorganizowanie wspólnego zespołu artystycznego, który będzie występował na zlocie pokonferacyjnym we Wrocławiu 23 i 24 lipca. Znaczący przecież nasz zespół artystyczny. Jest niżejgorszy (coż za skromność), ale pomyślcie, jaki zespół może być wspólny zespół. Prócz tego nie zapominamy o szkoleniu i o wypoczynku wspólnie zorganizowanym. Na ten temat trudno mi coś zdecydowanego powiedzieć, ale prawdopodobnie uwzględniając fakt, że w. e. b. naszych członków poza pracą uczy się rów-

nież, a jednak doceniając rolę ideologicznego szkolenia naszej młodzieży, postanowiliśmy połączyć piękne z pożytecznym, tzn. na niedzielnych wycieczkach znaleźć sobie trochę czasu na wysłuchanie referatu. Nie wolno zapominać o rzeczy najważniejszej: o wysiłku pracy. Powiem Wam krótko: wszyscy jesteśmy przekonani, nie jeden może być tego nie umiał wytłumaczyć, ale każdy wierzy w to, że po zjednoczeniu wydajność produkcji się zwiększy! Wydaje mi się, że do zjednoczonej organizacji zapisze się bardzo dużo dotąd nie zorganizowanych koleżanek i kolegów. A więcie przecież, że młodzież organizacji zawsze przoduje w pracy.

— No, a jak tam nasi „wysięgowcy”? — pytam na zakończenie. Czy Gienia Ossendowska daje radę na 12 krosnach?

— Oczywiście, nawet jej to sprzyja. Najlepszy dowód... że wyszła w ubiegłym tygodniu za mąż.

Wypytuję o jeszcze paru wspólnych znajomych i wobec nawalu pracy, która czeka na mnie i na kolegę Koperskiego, żegnaj go, życząc owocnej pracy na nowym etapie życia organizacyjnego.

Wywiad przeprowadziła Halina Żarska

Jak pracuje Komitet Jedności przy 23 Państw. Gmnazjum i Liceum (Ruda Pabianicka)

W jaki sposób koła szkolne ZWM, OM TUR, ZMW „Wici” przystąpiły do realizacji jedności organizacyjnej? Aby odpowiedzieć na to pytanie odwiedziłem najaktywniejsze koło OM TUR przy 23 Państw. Gmnazjum i Lic. w Łodzi (Ruda Pabianicka).

Wywiad przeprowadzam z sekretarzem K. J. tow. Oberleitnerem, który zaprosił mnie do świetlicy międzyorganizacyjnej.

Już samo miejsce naszej rozmowy wprowadziło odpowiedni nastrój: sala, utrzymana we wzorowym porządku, na stołach liczne czasopisma młodzieżowe, wśród których na pierwszym

miejscu leżą: „Walka Młodych”, „Młodzi idą”. Na ścianach artystycznie wykonane emblematy naszych organizacji: OM TUR, ZWM, ZMW „Wici”; dalej ZHP, PCK, LM. Na dwóch ścianach naprzeciw siebie wiszą gazetki ścienne ZWM-u i OM TUR-u odznaczające się zarówno ciekawą treścią, jak i ładną szatą zewnętrzną, w gablotce rozkład dyżurów w świetlicy, skrzynka na listy do gazetki ściennej.

— Od jak dawna, towarzyszu, tak pięknie umacniacie naszą jedność międzyorganizacyjną?

Tow. Oberleitner uśmiecha się i odpowiada:

— Od chwili powstania na terenie naszej szkoły obu organizacji: ZWM i OMTUR — tzn. od początku roku szkol. (Koło ZMW „Wici” powstało nieco później). Ponieważ OMTUR-owcy i ZWM-owcy jednocześnie zorganizowali się — od razu stanęliśmy na gruncie współpracy. To też wytworzyła się taka atmosfera, że utworzenie, w dniu 17 kwietnia br., Komitetu Jedności wypłynęło po prostu w sposób naturalny i było zewnętrznym aktem tego, co realizowaliśmy już w ciągu 9-u miesięcy pracy.

— A w jakich dziedzinach i w jaki sposób rozwijała się wasza współpraca na terenie szkoły?

— Jak widzicie, towarzyszu, szkoła nasza stanowi pewnego rodzaju odrębny od innych — ośrodek. Zjemy tu w pięknym lesie, w małych ale wygodnych domach i wespół z Dyrekcją i Gronem Profesorskim — budujemy demokratyczną szkołę polską. A pracy jest dużo na każdym polu. Pracujemy fizycznie w naszym parku, ogrodzie i na polach ośrodka. Pracujemy również wewnątrz szkoły: członkowie naszych kół wykonali sami szereg pomocy naukowych dla pracowni chemicznej. Staramy się uczyć jak najlepiej. Powstał dzięki naszemu Komitetowi Jedności Wyciąg Pracy w nauce. Rozwijamy życie społeczne na terenie szkoły. Już w styczniu stworzyliśmy Międzyorganizacyjną Komisję Porozumiewawczą, do której weszli przedstawiciele wszystkich istniejących na terenie szkoły organizacji. Urządzaliśmy wspólne zebrania dyskusyjne, zapoznawaliśmy się wspólnie z naszą ideologią i zawsze znajdowaliśmy wspólną platformę. Zorganizowaliśmy wspólnie obchód 1-o Majowy, który był już demonstracją naszej jedności, który na przybyłych spoza szkoły gościach zrobił, jak się wypowiedzieli, wrażenie bardzo dodatnie właśnie przez zmanifestowanie naszej jedności.

— Tak jak dotąd pracowaliśmy wspólnie, tak i nadal pracujemy, podkreślając z naciskiem, wobec ogółu młodzieży naszą zdecydowaną jednolitą postawę. My, młodzież zorganizowana, w ramach przyszłej jednolitej organizacji młodzieżowej będziemy budowali i utrwalali dobrobyt i szczęście obywateli Polski Ludowej.

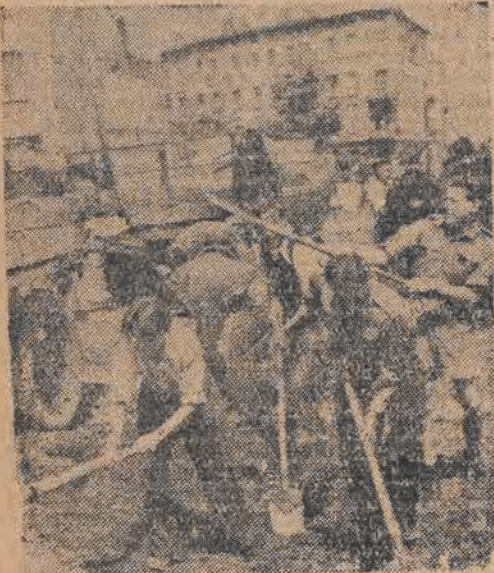
Wyjechałem z Rudy Pabianickiej pod wrażeniem rzetelnej, solidnej, prowadzonej z zapalem pracy. Życzę towarzyszą z K. J. przy 23 Państw. Gmn. i Lic. w Rudzie Pabianickiej owocnej pracy.

Ryszard Marszewski

grywkach sportowych kształtowała swe charakterystyki i ćwiczyła wolę. Ruszyć ze sportem trzeba szczególnie na odcinku wiejskim, gdzie pójść powinny rzesze instruktorów i masy sprzętu sportowego. Na wsiach wyrastać muszą stadiony sportowe ringi i baseny pływackie.

Oracz

„Służba Polsce”



W ramach trzydniowej pracy nad odbudową miasta młodzież „Służby Polsce” poszerza ulicę Stodolnianą nad rzeką Łódką. — Po środku zdjęcie podczas wypoczynku. Łopaty młodzieży SP — to symbol pokojowej pracy nad odbudową kraju.

Budujemy stadiony

Współpraca między ogniwami terenowymi ZMW „Wici” i OM TUR datuje się nie od dziś. W obecnym okresie powojennym, jeszcze przed podpisaniem przez Zarządy Głównych organizacji umowy o współpracy, poszczególne koła terenowe „Wici”, ZMW i OM TUR doszły do wniosku, że wspólne wykonywanie pewnych zasad wychodzi na pożytek nie tylko młodzieży zrzeszonej, ale również całemu społeczeństwu.

Przykładem takiego skoordynowania wysiłków mogą być koła „Wici” w Kłomnicach, OM TUR w Rzeręczycach i drużyna harcerstwa z Kłomnic pow. Radomsko. Koło „Wici” w Kłomnicach prowadziło w ramach swych prac ożywioną działalność na odcinku sportu i wychowania fizycznego. Główną jednak przeszkodą jaka stała na drodze kłomnickim wicarzom, był brak odpowiedniego boiska sportowego. Podobny brak odczuwała również drużyna har-

cerska i koło OM TUR w Rzeręczycach.

Z inicjatywy kłomnickiego koła „Wici” postanowiono poczynić próby w celu uzyskania odpowiedniego terenu pod plac sportowy. Sprawa była dość trudna. Postanowiono jednak wykorzystać wszystkie istniejące możliwości i Zarządy kół wystąpiły wspólną petycją do Min. Roln. i Reform Roln. Ob. Dąb-Kociola o przyznanie miejscowej młodzieży pewnego obszaru z Państw. Majątku Hodowli Roślin w Nieznamicach, który to teren leży tuż przy stacji kolejowej Kłomnice. Prośba będąca wyrazem dążeń młodzieży zgromadzonej w różnych organizacjach nie pozostała bez echa. W niedługim czasie z Min. Roln. i Ref. Roln. nadeszła odpowiedź, zlecająca Zarządowi Państw. Majątku Nieznamicze wydzielenie ze swych obszarów 20.000 m kw. (2 ha) na cele sportu i wychowania fizycznego dla młodzieży.

W krótkim już czasie koledzy przystąpią do

konkretnych prac na przyznanej im ziemi. Jakkolwiek prace wstępne zostały już przez koło Wiciowe poczynione. Z pustego terenu trzeba przecież uczynić ośrodek, gdzie mogłaby w sposób naturalny uprawiać sport i wychowywać się fizycznie młodzież wiejska, która dotychczas nie miała możliwości korzystać z godziwej rozrywki kulturalnej jaką przynosi sport. Trzeba zbudować prawdziwy stadion na wsi z boiskami, bieżniami i kortami.

Tego nie mogłoby dokonać jedno koło, nie mogłoby zrobić tego grupka zapaleńców, kopiących dotychczas piłkę po ugorach. Uczyniło to z pewnością cała zjednoczona we wspólnym wysiłku gromada.

Nowa zjednoczona organizacja z pewnością przystąpi do energicznej pracy mającej na celu upowszechnienie sportu i wciągnięcie w szereg uprawiających go już najszerze rzesze młodzieży polskiej, którą w szlachetnych roz-

Kronika Kalisza Kapela Ludowa Ziemi Kaliskiej



Komu wieszamy

Sobota, 5 czerwca 1948 roku.
Dziś: Bonifacego.

Dyżury aptek:

Dziś, dnia 2 bm. dyżuruje apteka mgra Chrzanowskiej - Rabsztyńskiej, ul. Roll-Zymierskiego 30, tel. 15-48.

TEATR

Sobota, dnia 5 b. m. o godz. 19.45 „Jutro pogoda“.

Z wielkim uznaniem przyjęła opinia publiczna wiadomość o organizowaniu przez Miejski Wydział Oświaty, Kultury i Sztuki amatorskiej Kapeli Ludowej, która ma kultywować i populary-

zować na terenie naszego miasta i Ziemi Kaliskiej piękno muzyki polskiej, a ludowej w szczególności. Ambicją wszystkich mieszkańców naszego miasta i okolicy winno być naj-

dalej posunięte poparcie tej nowej placówki muzycznej i udzielenie jej pomocy materialnej. Nasz prastary Kalisz o bogatej tradycji kulturalnej, predystynowany do roli miasta wojewódzkiego, ma wszelkie warunki ku temu, by stać się poważnym ośrodkiem kultury muzycznej. Sądymy, że do orkiestry tej zgłoszą się zainteresowani bezpośrednio miłośnicy muzyki i wezmą czynny udział w jej pracy. Największe nadzieje pokładamy w naszej młodzieży.

Próby kapeli już się odbywają. Dalsze zgłoszenia kandydatów przyjmuje Wydział Miejski Oświaty, Kultury i Sztuki w Kaliszu, Ratusz — pokój Nr. 28.

Kurs P C K dla pielęgniarek

Szkoła Pielęgniarstwa Polskiego Czerwonego Krzyża rozpoczyna 1-go września 1948 roku nowy kurs dwuletni. Celem szkoły jest przygotowanie pielęgniarek do pracy szpitalnej i w instytucjach otwartej opieki leczniczej (Ośrodki Zdrowia, ambulatoria, higiena szkolna, fabryczna itd.).

Do szkoły mogą być przyjęte kandydatki w wieku 18 — 30 lat, posiadające obywatelstwo polskie, ukończone

gimnazjum ogólnokształcące (mała matura), dobre zdrowie i odpowiedni poziom moralny.

Przy szkole znajduje się internat. Nauka i wyżywienie bezpłatne.

Po bliższe informacje oraz potrzebne formularze przy składaniu podań należy zgłosić się do Szkoły Pielęgniarstwa P. C. K., Poznań, ul. Szkolna nr. 14—16 do 30-go czerwca br.

Szczepienia przeciwdurowe

Odbytą się od kilku dni na terenie Kalisza szczepienia ochronne przeciwdurowe trwać będą jeszcze tylko do 19 b. m. Do tego więc czasu wszystkie osoby urodzone w latach 1888 do 1945 włącznie obowiązane są poddać się

szczepieniom. Ze względu na powtarzające się wypadki chorobowe duru w naszym mieście nikt nie powinien się uchylić od poddania się szczepieniu ochronnemu.

Kto rozdzieli te maszyny rolnicze

W powiecie kaliskim, podobnie jak w całym województwie poznańskim podczas okupacji Niemcy tworzyli z kilku pomniejszych gospodarstw polskich tzw. Z — Hofy. W tych skomasowanych gospodarstwach znalazły się i maszyny rolnicze.

W wielu gminach, szczególnie bliskich Kalisza i urodzajnych, jak np.: Brudzew, Staw, Podgrodzie, Marchwacz, Iwanowice Kamień osiedlili się Niemcy przybyli z Wołynia. Naturalnie, im przede wszystkim przydzielono maszyny rolnicze, odebrane Polakom.

Po ucieczce Niemców maszyny zatrzymali niekiedy całkiem przypadkowi ludzie, kierownicy Z — Hofów, gospodarze, którzy weszli w posiadanie swej gospodarki, a przy tej okazji i poniemieckich maszyn rolniczych. Wytworzyła się na tym odcinku anormalna sytuacja: jedni gospodarze mają maszyn za dużo, inni — wcale.

Tę sytuację stara się wyjaśnić kaliski oddział OUL, który wysłał w teren powiatu brygady kontrolne. Ich zadaniem jest ustalenie faktycznej ilości maszyn rolniczych w powiecie i sprawiedliwy ich rozdział.

Najwłaściwiej byłoby, gdyby w tej sprawie decydował czynnik społeczny, a przede wszystkim Związek Samopomocy Chł. Oddział OUL w Kaliszu zwrócił się do Związku Samopomocy Chłopskiej celem uzyskania poparcia i pomocy w tej sprawie. Z. C. Ch. pomoc przyrzekł, ale jak do tej pory — nie udzielił jej.

A sprawa jest pilna. Z kilkunastu gmin pow. kaliskiego skontrolowano tylko jedną. W czasie kontroli wyszło na jaw, że w gminie znajduje się w niepopołanych często rękach pokaźna ilość maszyn rolniczych i to przeważnie niezgłoszonych w OUL.

Najwyższy czas maszyny sprawiedliwie rozdzielić, część ich skupić w ośrodkach maszynowych, aby mogły korzy-

stać z nich nie jednostki, lecz ogół gospodarzy gminnych.

Trzeba wprowadzić nowego właściciela w ich posiadanie: albo Zw. Samopomocy Chłopskiej, albo poszczególnych gospodarzy.

Już czas najwyższy, by sprawa przydziału maszyn została załatwiona. Idzie tu przecież o dobro wsi kaliskiej.

(Dz.)

Kronika wypadków

BÓJKI

Dnia 3 b. m. Posterunek M. O. w Izbie Kujawskiej został powiadomiony, że ob. Ciesielski Henryk, zam. w wsi Komorowo w dniu 22 maja r. b. został pobity przez nieznaną sprawcę. Na skutek odniesionych ran uległ on ciężkiemu obrażeniu głowy, z czego wynikały komplikacje, budzące obawę utraty wzroku. Wyżej wymieniony znajduje się w szpitalu w Poznaniu.

Celem ustalenia sprawców pobicia dochodzenie prowadzi Posterunek M. O. w Izbie Kujawskiej.

Dnia 1 b. m. we wsi Blenna pow. Koło na tle zadawnionych porachunków sąsiedzkich wynikała bójka między mieszkańcami tej wsi — Waleckim Szczepanem, Klimczak Marią, Banasiak Genowefą i Banasiakiem Henrykiem.

W czasie bójki Walecki odniósł ciężkie obrażenia ciała.

W sprawie tej Posterunek M. O. prowadzi dochodzenie.

NAGŁY ZGON

Dnia 2 b. m. zmarł nagle z nieustalonej przyczyny Zieliński Jan, lat 21, zamieszkały we wsi Borki Drużbińskie, gm. Wierzychy.

Dochodzenie w toku.

POŻAR

Dnia 1 b. m. wybuchł pożar we wsi Przyłbie gm. Skulska Wieś pow. Konin, w gospodarstwie Henryka Bakowskiego. Pożar strawił krytą sianą stodołę, zboże w sianie w ilości około 10 centnarów, deski na podłogę i narzędzia rolnicze. Wstępne dochodzenie wykazało, że pożar powstał z wyrzuconego na śmietnik popiołu.

Koło PPR w Pytowicach

Koło partyjne w majątku państwowym Pytówi liczy obecnie 30 członków co stanowi około 90 procent zatrudnionych. Na ostatnim zebraniu (23. 5. 48 r.) zorganizowano jednorazową składkę na budowę Wspólnego Domu Zjednoczonej Partii Robotniczej, która dała 2.450 zł. Niezależnie od tego w dalszym ciągu towarzysze opodatkują się w zależności od wysokości zarobków.

Z historią rozwoju koła zaznajamia nas tow. Ryszka Jan, sekretarz partii na terenie majątku, który pracował w majątku jeszcze przed wojną. „Gdy wróciłem do pracy w majątku w końcu 1946 roku, musiałem ukrywać swoją przynależność partyjną, a gdy zwerbowałem pierwszych 10-ciu członków

i założyliśmy koło, zostałem zdegradowany z polowego na zwykłego robotnika” — oświadcza tow. Ryszka. „Daliśmy jednak radę, choć i obecnie wspólna praca między robotnikami, a szczególnie między kołem, a administracją jest daleka od doskonałości. Wpływa to ujemnie na stan majątku tak od strony produkcji jak i sytuacji robotników. Ostatnio podczas deszczów przemokło 300 mtr. żyta — o czym już donosił mi — brak jest przedszkola, nie wprawdzie się w życie nowej umowy zbiorowej odnośnie premiowania robotników i wiele, wiele innych.

Ale wierzymy, że i te trudności przełamiemy i praca potoczy się dalej dla dobra państwa i klasy robotniczej — oświadczył na zakończenie tow. Ryszka.

Wędrownka na POLSCE

„DNI TORUNIA“

Komitet Wykonawczy „Dni Torunia“ ustalił termin rozpoczęcia „Dni Torunia“ na 5 września br. W związku z tym podjęto przebudowę i remont gmachu, w którym mieścić się będą: Wystawa przyrodnicza, wystawa pszczelarstwa i targi miodem. Program imprez „Dni Torunia“ przewiduje m. in. występy zespołu operowego, koncerty, popisy chórów, rewię mód, wystawę grafiki i wystawę witrzyn sklepowych.

UZDROWISKA POLSKIE PRZYGOTOWANE NA PRZYJĘCIE KURACJUSZY.

Zdrowiska, stacje klimatyczne oraz kąpieliska morskie po przeprowadzeniu w okresie zimowym szeregu prac inwestycyjnych i remontowych zdolne są do przyjęcia 600 tysięcy osób, w czasie trwania wszystkich czterech sezonów leczniczych. W okresie letnim uzdrowiska zdolne są wchłonąć ponad 350 tysięcy kuracjuszy, z czego Krynica — 67 tys., Busko — 13 tys., Ciechocinek — 17 tys., Szczawnica — 14 tys., Działki — 38 tys., Kudowa — 39 tys., Karpacz — 65 tys., Szklarska Poręba — 80 tys., Międzyzdroje — 16 tys.

RATUJĄC DZIECKO — MILICJANT PONIÓSŁ ŚMIERĆ.

Ratując nieletnie dziecko wiejskie od przejechania samochodem, milicjant Grębski z powiatowej komendy M. O. Mielec, poniósł śmierć na szosie Mielec-Tarnobrzeg. W pogrzebie ofiary obowiązkowo, który odbył się w Mielcu, wzięły udział tysiączne rzesze społeczeństwa.

Ogłoszenie

Zarząd Miejski w Kaliszu ogłasza przetarg na wydzierżawienie zbiorów z sadów owocowych w majątku Majków na przedmieściu Kalisza:

Sad starszy:

Jabłoni 75 sztuk, gruszek 16 sztuk, czereśni 44 szt., śliwek 15 szt., porzeczek 30 sztuk.

Sad młody:

wiśni 253 sztuk, jabłoni 26 sztuk.

Drzewa można obejrzyć na miejscu. Oferty w zapieczętowanych kopertach należy składać w Zarządzie Miejskim — Wydział Gospodarczy, Ratusz — pokój 31 do dnia 9 czerwca 1948 r. godz. 13-ej włącznie wraz z kaucją przetargową w kwocie 5000 zł.

Zastrzega się wolny wybór oferenta bez względu na podaną cenę, bez prawa roszczenia z tego tytułu jakichkolwiek pretensji.

Całkowita należność za tenetę dzierżawną jest płatna natychmiast po sfinalizowanym przetargu. Otwarcie ofert i wybór dzierżawcy odbędzie się dnia 10-go czerwca 1948 r. o godz. 10-ej.

Prezydent Miasta

w. s. Jan Barański.

Wiceprezydent

POWTÓRZENIE KONCERTU z dnia 4 bm.
 Jak się dowiadujemy, we wtorek dnia 8 czerwca br. o godz. 20-iej zostanie powtórzony program koncertu z uroczystości otwarcia nowej sali Filharmonii Łódzkiej. Przypominamy program: Psalm Nowowiejskiego „Ojczyzna”, Koncert skrzypcowy Karłowicza, V Symfonia Czajkowskiego. Dyrygent: ZDZISŁAW GÓRZYŃSKI, solistka: EUGENIA UMIŃSKA. Bilety sprzedaje nowa kasa Filharmonii Łódzkiej od poniedziałku dnia 7 bm. w godzinach 10 — 13.

TEATRY

TEATR WOJSKA POLSKIEGO
 Dzisiaj teatr nieczynny.

TEATR POWSZECHNY
 Dzisiaj teatr nieczynny.

W niedzielę dn. 6-go czerwca premiera dwóch arcydzieł komedii francuskiej: „Mistrz Piotr Pathelin” i „Grzegorz Dydala” Moliera.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”
 Piotrkowska 243
 Dzisiaj codz. o godz. 19.15 „ROSE-MARIE” romantyczna operetka w 7 obrazach — Otto Heibacha. Udział bierze 60 osób. — Chór — Balet — Orkiestra. Bilety wcześniej do nabycia w Spółdzielni Artystów - Plastyków — Piotrkowska 102, a od godz. 17-iej w kasie teatru. W niedzielę kasa teatru czynna od godz. 11.

TEATR „SYRENA”, Traugotta 1
 Dzisiaj codziennie o godz. 19.30 komedia G. Dregely w opracow. i z piosenkami Jerzego Jurandota „DOBRE SKROJONY FRAK” z gościnnym występem Ireny Horeckiej i Kazimierza Szuberta na czele zespołu „SYRENY” Kasa czynna od godz. 10 — 13 i od 15-iej, tel. 272-70.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
 ul. Daszyńskiego 34
 Dzisiaj codz. o godz. 19.15 farsa Noela Cowarda „SEANS”. Udział biorą: Hanna Bielicka, Helena Buczyńska, Halina Głuszkówna, Wanda Jakubińska, Michał Melina, Danuta Szafarska i Ludwik Tatarski. Reżyseria Michała Meliny, dekoracje Jana Rybkowskiego. Kasa czynna od 11-iej do 13-iej i od 15-iej, tel. 123-02.

KOMUNIKAT

Teatr Kukulek RTPD w Łodzi ul. Nawrot 27, wystawia sztukę pod tytułem „Pinokio” — bajkę o chłopczyku z drewna — według Colodiego w opracowaniu Aleksandra Maliszewskiego.

Przedstawienia dawane są codziennie dla szkół powszechnych według zamówień, a w każdą niedzielę i święta o godz. 12-iej dla szerzej publiczności. 3438k

KINA

ADRIA — „Zenobia”, godz. 18.30, 20.30; w niedz. 16.30.

BAJKA — „Ostatni Etap”, godz. 18. 20.30; w niedz. 15.30.

BAŁTYK — „Timur i jego drużyna”, godz. 17, 19, 21; w niedz. 15.

GDYNIA — „Program Aktualności Kraj. i Zagr. Nr 15”, godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

HEL — „Biały Kiel”, godz. 16, 18, 20; w niedz. 14.

MUZA — „Oflag XXVII” godz. 18, 20; w niedz. 16.

POŁONIA — „Życie Emila Zoli”, godz. 16, 18.30, 21; w niedz. 13.30.

PRZEDWIOŚNIE — „Czarodziejskie ziarno”, godz. 18; w niedz. 16.

ROBOTNIK — „Piłomień nowego Orleanu” godz. 17, 19, 21; w niedz. 15.

ROMA — „Znak Zorro”, godz. 18, 20; w niedz. 16-ta.

REKORD — „Gubernantka”, godz. 18, 20.30; w niedz. 15.30.

STYLOWY — „Stalowe Serca”, godz. 16.15, 18.15, 20.15; w niedz. 14.15.

ŚWIT — „Noc grudniowa”, godz. 18.30, 20.30; w niedz. 16.30.

TATRY (w ogrodzie) — „Polska” 17 19 21; w niedz. 15, dodatek z wyścigu kolarskiego Warszawa — Praga — Warszawa.

TECZA — „Stalowe Serca” godz. 17, 19, 21, w niedz. 15.

WISŁA — „Casablanca”, godz. 17, 19, 21, dodatek seans o godz. 15; w niedz. 13.

WŁÓKNIARZ — „Życie Emila Zoli”, godz. 15.30, 18, 20.30; w niedz. 13.

WOLNOŚĆ — „Timur i jego drużyna” godz. 16, 18, 20; w niedz. 14.

ZACHETA — „Aleksander Newski” godz. 18, 20.30; w niedz. 15.30.

Ze sportu

Zamiast równin i serpentyn
Tor helenowski będzie miejscem pojedynku pierwszych naszych zespołów z wyścigu W-P-W



Kto nie mógł obserwować imponującej imprezy „Rudego Prava” i „Głosu Ludu” — międzynarodowego wyścigu Warszawa — Praga — Warszawa na równinach mazowieckich i serpentynach Karkonoszy, ten będzie mógł być świadkiem pojedynku dwóch naszych zespołów reprezentacyjnych na torze helenowskim w poniedziałek, dnia 7 bm.

SKŁADY DRUŻYN
 Napierała, Siemiński, Wójcik, Rzeźnicki oraz łodzianin Pietraszewski tworzyli pierwszy

nasz zespół w wyścigu Warszawa — Praga, Kapiak, Wrzesiński, Nowaczek, Wygłęda i łodzianin Salyga — pierwszy zespół w wyścigu Praga — Warszawa. W poniedziałek te dwa zespoły rozegrają mecz z sobą na torze w Helenowie w wyścigu 50-kilometrowym z finiszami. Każdy finisz będzie więc jakby etapem wyścigu szosowego. Która z drużyn zdobędzie w ostatecznym obliczeniu lepszy czas (trzech pierwszych zawodników) ta zwycięży.

KTO ZWYCIĘŻY?
 Która zwycięży? — trudno przewidzieć. Siły tych dwóch zespołów są tak wyrównane, że zdecydować o tym tylko taktyka i lepszy sprint. Na finiszach powinni grać pierwsze

skrzypce przede wszystkim z drużyny pierwszej Pietraszewski i Rzeźnicki, z drużyny drugiej — Salyga i chyba Wrzesiński. Zwycięstwo będzie jednak zależało od tych trzech, a więc od tego kto okaże się szybszym na finiszu spośród pozostałych członków ekip.

ONI ZADECYDUJĄ...
 Napierała, Siemiński, Wójcik, Nowaczek, Wygłęda i Kapiak będą musieli na każdym finiszu toczyć zacięty bój — gdyż właśnie tylko od nich będzie zależało, czy wygra zespół pierwszy czy drugi.

Liczne finisze i wyrównany poziom drużyn powinny uczynić wyścig b. interesującym.

Łódzka klasa A finiszuje
Pięć meczów w Łodzi, Pabianicach, Piotrkowie i Tomaszowie



W niedzielę odbędzie się dalszych pięć spotkań o mistrzostwo piłkarskiej klasy A okręgu łódzkiego. W Łodzi ŁKS zmierzy się z Borutą. Łodzianie będą mieli trudne zadanie w tych zawodach, przypuszczając jednak należy, że jeden punkt mogą zdobyć.

Na boisku Zjednoczonych walczyć oba TUR-y: łódzki i tomaszowski. Goście nie zechcą pozbywać się prowadzenia w tabeli, a łodzianom zależy bardzo na uzyskaniu 2-ch punktów. Mecz ten więc zapowiada się interesująco.

W Pabianicach PTC gra z kolegami, którzy mogą się poszczycić ostatnio samymi zwycięstwami. Zobaczymy, czy pabianiczanom uda się przerwać ten pochód drużyny ZSK.

W Piotrkowie Concordia rozegra spotkanie z Widzewem. Trudno jest tutaj przewidzieć zwycięzcę, jednak za Concordią przemawia własny teren i publiczność.

W Tomaszowie Lechia spotka się ze Zjed-

noczonymi. Ostatnio zespół łódzki pokonał w Zgierzu Borutę, nie jest więc wykluczone, że i z Tomaszowa przywiezie 2 punkty. Lechia znajduje się ostatnio w słabej formie.

Im bliżej końca rozgrywek mistrzowskich, stają się one coraz bardziej ciekawsze. Obecnie najrowniejszą formę posiadają kolejarze, żałować jednak należy, że tak stosunkowo późno zaczęli finiszować.

Po ostatnich meczach tabela wygląda następująco:

gier	pkt.	stos.bram.
1. TUR (Tomasz.)	17	22 34:28
2. PTC	15	21 50:26
3. ZSK	17	18 45:35
4. Widzew	16	18 38:30
5. Zjednoczone	17	18 35:39
6. Concordia	17	17 31:50
7. Lechia	16	14 29:32
8. ŁKS	16	12 36:39
9. Boruta	15	13 27:32
10. TUR (Łódź)	16	9 24:38

Jeden z najlepszych sędziów piłkarskich w Polsce, p. Szperling, prowadzić będzie w niedzielę derby Krakowa: Wisła — Cracovia. Drugi sędzia łódzki, p. Naporski, wyznaczony został na zawody Polonia (Bytom) — ZSK.

Tabela ligowa

ŁKS nieco wyżej

W wyniku czwartkowych rozgrywek o mistrzostwo Ligi zaszyły w tabeli pewne zmiany. Krakowska Wisła wysunęła się z 9 na 5 miejsce w tabeli, poznańska Warta spadła natomiast na 13-tą lokatę a miejsce jej zajął ŁKS.

Szczególowa tabela mistrzowska po 9 rundzie rozgrywek przedstawia się następująco:

gier	pkt.	stos.bram.
1. Ruch	8	14 35:10
2. Polonia (Był.)	9	13 19:16
3. Legia	9	12 17:13

4. Cracovia	8	11 19:11
5. Wisła	9	9 24:15
6. Polonia (W-wa)	9	9 20:18
7. Rymer	9	8 22:21
8. AKS	8	8 14:15
9. Garbarnia	9	8 11:14
10. ŁKS	9	7 20:26
11. Tarnovia	9	7 10:17
12. ZSK	8	6 12:14
13. Warta	8	6 12:20
14. Widzew	8	2 12:38

KOMUNIKAT

NA POLECENIE KOMISARZA RZĄDU DLA SPRAW WYSTAWY ZIEM ODZYSKANYCH we WROCŁAWIU SPÓŁDZIELNIE WYDAWNICZE „PRASA”, i „WIEDZA” PRZYSTĄPIŁY DO WYDANIA

OFICJALNEGO KATALOGU WYSTAWY

p. t. „WYSTAWA ZIEM ODZYSKANYCH”
 W NAKŁADZIE 200.000 EGZEMPLARZY

Wydawnictwo to obejmować będzie wszelkie informacje z życia społecznego, gospodarczego i kulturalnego na Ziemiach Odzyskanych. Zawierając bogatą treść ilustracyjną i reklamową, będzie ono niezastąpionym źródłem informacyjnym dla najszerszych warstw społeczeństwa.

Ze względu na krótki okres czasu, dzielący nas od Wystawy oraz konieczność umieszczenia pełnego materiału informacyjnego, wszystkie instytucje państwowe, spółdzielcze i prywatne proszone są o jak najszybsze nadsyłanie ogłoszeń, reportaży i ilustracji pod adresem:

ADMINISTRACJA

Katalogu Oficjalnego Wystawy Ziem Odzyskanych we Wrocławiu
WARSZAWA, ul. Bagatela 14. Tel. 8-89-20 „Prasa”

albo **Biur Ogłoszeń:**

Biuro Reklam i Ogłoszeń R. S. W. „P R A S A”
 Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50 3442k

Biuro Ogłoszeń i Reklamy Sp. Wyd. „W I E D Z A”
 Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22

Rzeźnicki mistrzem Okręgu Warszawskiego



WARSZAWA. — Wyścig kolarski o mistrzostwo okręgu warszawskiego na dystansie 100 km wygrał Rzeźnicki (ZSK). W wyścigu nie startowali czolowicy kolarstwa stolicy: Kapiak, Wójcik, Napierała i Siemiński, którzy przebywają na obozie w Szczecinie.

Wyniki techniczne wyścigu przedstawiają się następująco: 1) Rzeźnicki (ZSK) — 3:04.20, 2) Olszewski (Sarmata), 3) Bukowski (Gwardia), 4) Iwanowski (Gwardia), 5) Królikowski (ZSK), 6) Stęczyński (Gwardia), 7) Wrzesiński (ZSK).



L. PIETRASZEWSKI
 nowy mistrz szosowy województwa łódzkiego na rok 1948

Dzisiaj na boisku W my...

Kalendarzyk sportowy na dzisiaj przedstawia się następująco:
LEKKOATLETYKA: Boisko Wimy godz. 15 — zawody drużyn klasy A o mistrzostwo okr. łódzkiego. Przewidziane są następujące konkurencje: kula, 110 m przez płotki, ekok w dal, bieg 1500 m (panów), skok w dal (pań), dysk panów, 60 m i skok wzwyż pań.

Boxerzy Zrywu walczą..

Zarząd sekcji bokserkiej podaje do wiadomości, że w niedzielę, dnia 6 czerwca 1948 roku o godz. 18 na boisku „Zrywu” w Parku Ludowym odbędą się towarzyskie zawody bokserkie, między KS ZWM „Zryw” a Związkowym Klubem Sportowym „Energetyka”.

Klimecki opuszcza Wartę

WROCŁAW. — Reprezentacyjny bokser Polski Klimecki (Warta), który mieszka stałe w Jeleniej Górze, otrzymał zwolnienie od macierzystego klubu i zgodę na przejście do KS „Zapłon”.

„Tecza” — uczy boks

Sekcja pięściarska Klubu sportowego „Tecza” rozpoczyna z dniem 10 czerwca na otwartym powietrzu na własnym boisku przy ulicy Wólczanńskiej naukę sportu pięściarskiego pod kierunkiem rutynowanego instruktora boks obywat. Gancarka. Lekcje odbywać się będą 3 razy w tygodniu (poniedziałki, środy i piątki). Zapisy i informacje przyjmuje sekretariat klubu, ul. Piotrkowska 272a I piętro.

Kandydaci będą przyszykowani do zawodów Pierwszy Krok Bokserki, które zostaną zorganizowane na początku sezonu jesiennego przez Łódzki Okręgowy Związek Bokserki.

Restauracja „GRAZYNA”
 Łódź, ul. Piotrkowska 69, tel. 122-78
 zaprasza po teatrze
 na znane ze swej dobrej kuchni kolacje, wyśmienity bufet zimny, oraz na pielęgnowane wódki i wina.
 Doskonała obsługa. Ceny niskie 3451k